

ročník XXXVI

6

2006

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

Z OBSAHU ČÍSLA:

III. ROČNÍK COUNTRY FESTIVALU
„PAMĚTNICKÝ ŠUTR“

KONCERT DĚTSKÝCH
PĚVECKÝCH SBORŮ NA ZÁMKU

BAMBIRIÁDA 2006

VETERÁNI NA ZÁMKU

fotografie k článku na straně 11 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

v době, kdy budete číst tyto řádky, jistě vrcholí u mnohých z Vás přípravy na letní dovolenou, tedy ta ať splní Vaše očekávání. Dětem bude uzavřena školní klasifikace snad limitující k přání rodičů. A bude ten tam dnes kolující vtip v tom smyslu, že když se nám červenec a srpen nezkaží, budeme mít krásnou celoroční zimu.

Město si navždy oddychlo od supících kamionů a dálniční přivaděč k Převýšovu je v těžkém zatížení. Doprava ani zde nebude ale od listopadu tak hustá, bude otevřen poslední úsek v délce 6 kilometrů mezi Libickým luhem a Dobšicemi. Na budovaném chodníku okolo přivaděče nám někdo uřezal a ukradl kabely od veřejného osvětlení, dle informací policie byl dopaden a následně tam opět někdo zcizil všechny litinové dekly od kanalizace. Na vině budou jistě zloději sami, ale také příliš měkké tresty a některé zlodějské výkupny železného šrotu a barevných kovů, které jsou mimo naše město v okolí.

Lidl staví svoji boudičku ze zchátralé Oázy a měl by asi v říjnu otvírat. Letos by měla Nirosta zahájit výstavbu nové fabriky u dálničního přivaděče, kde dříve stála neúspěšná králikárna. V průmyslové zóně po armádě se většina usazených firem technologicky připravuje na výrobu, některé zatím projektují pro stavební povolení nových objektů.

Generální rekonstrukce komunikace Spravedlnost je v plném proudu a prosím obyvatele přilehlých domů, aby jistá nezbytná omezení vydrželi do července, kdy se silnice i vjezdy a chodníky vyloupnou do krásy.

Při této příležitosti bych velmi rád poděkoval panu majiteli firmy Best za velkorysý dar našemu městu, protože jsme ho požádali v rámci výstavby v Chlumci a v Lučicích o výrazné slevy na dodávku zámkové dlažby a obrubníků. Pan inženýr Březina nám poskytl materiál za poloviční ceny na historizující chodníky před budoucím divadlem i v jeho dvoraně, na úpravu bahnitého dvora městského úřadu a parkoviště, na chodník u základní školy, na chodník v mateřské školce U Zámku, na hřiště v Pamětníku a na celý dlouhý chodník i na vjezdy v ulici Spravedlnost. Na chodník v Lučicích Best poskytl celý materiál úplně zdarma! Dar

Městu tak přesáhl částku 650.000 korun a firmě Best a jeho vedení za všechny naše občany chci poděkovat a vyslovit vděčnost.

Stavba Klicperova domu pokračuje. Barevné řešení fasády podle projektu vyvolalo v současné době velmi rozporuplné reakce. Jedni se domnívají, že se projektant zbláznil, že jsou to příliš ostré barvy, jiní zase tvrdí, že ke Klicperovi, který psal především veselohry, je obal budovy pomalován dobře, zvláště když, jak známo, po určité době všechny barvy vyšisují a na nátěru se usadí prach, zešedne. Je to jistě otázka osobního vkusu a názoru na věc. V našem městě na stále narůstající ostré barvy budov nejsme příliš zvyklí a v úplně šedi ulice je to „pecka“ pro oči. Po vytlačení kamionů z centra města se již začínají realizovat i barevné fasády na náměstí, nehrozí jejich rychlá degradace výfukovými plyny, další majitelé domů o tom také uvažují.

Opět se sešla komise pro pořádání oslav při otevření divadla a ladíme na 28. září až 1. října detaily. Například je již potvrzen koncert Spirituál Kvintetu atd. Nadační fond na vybavení interiéru

divadla soustředil od dosavadních dárců přes půl milionu korun, jen je zatím smutné konstatování, že některé chlumecké firmy, snad nevědomky, prosbu Nadace o dar zatím ignorují. I já ještě věřím, že mosazná deska navždy ponese jména všech významných podnikatelů a občanů z regionu, vždyť i některé okolní obce chtějí ze svých oslabených rozpočtů přispět na kulturní stánek, který bude sloužit i mnoha následujícím generacím.

V závěru ještě jedna informace: byl schválen dodatek k provoznímu řádu koupaliště. Změna spočívá v tom, že zkusíme nasadit alternativu ošetření koupací vody ve formě probiotického přípravku SEKOL Lakus Aqua a vyloučíme chloran sodný. Je to schváleno krajskou hygienou a uvidíme. Údajně bychom mohli snížit provozní náklady a čirost vody by byla lepší, reference o tomto „zázraku“ existují. Když se to přes proklamace neosvědčí, nic se neděje, zůstaneme u původního čištění vody od mikroorganismů a nežádoucích bakterií. Vždy totiž záleží na kvalitě a složení napouštěné vody a my napouštíme z problematické Bystřice.

Hezké léto.

Miroslav Uchytíl
starosta města

Jak jsme volili do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 2. a 3. června 2006 v Chlumci nad Cidlinou?

	počet	%
Volební okrsky	7	
Voliči	4 355	
Platné hlasy celkem	2 869	
Účast		65,88
1 Strana zdravého rozumu	14	
3 Balbínova poetická strana	7	
5 Právo a Spravedlnost	7	
6 Nezávislí	6	
8 Koruna česká	5	
9 ODS	956	33,30*
10 ČSSD	977	34,10*
11 SNK Evropská demokracie	62	
12 US-DEU	4	
14 Pravý blok	12	
18 Strana zelených	172	6,00*
20 KSČM	366	12,80*
21 Koalice pro Českou republiku	1	
24 KDU-ČSL	262	9,10*
25 Nezávislí demokraté	11	
26 Strana rovnost šancí	7	

* % z celkového počtu platných hlasů

Pozn.: Strany, které nejsou uvedeny v přehledu, nezískaly ve volebním obvodu Chlumec nad Cidlinou žádný platný hlas.

ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

USNESENÍ Z 89. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 3. května 2006

Rada města:

- **Schválila** vznik dvou budoucích stavebních parcel na pozemku 932/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou (Spravedlnost).
- **Rozhodla** vyhovět žádosti Dálničních staveb Praha, a.s. ohledně ukládání zeminy v obci Pamětník s tím, že jako kompenzaci požaduje opravu komunikace do Chlumecké průmyslové zóny a **po-věřila** dalším jednáním v této věci místostarostu a investičního technika.
- **Uložila** starostovi jednat o opravě komunikace v Kladrubech za mostem přes Cidlinu.
- **Bere na vědomí** informace o rozpracovanosti interiéru Klicperova domu.
- **Schválila** záměr pronájmu části nebytových prostor (klubovna, sklad kulis a sklepní prostor) Klicperova domu a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.
- **Schválila** jako dodavatele akce „Hřiště Pamětník“ firmu SIBERA, Stará Boleslav.
- **Schválila** poskytnutí finančního příspěvku ve výši 3.000,- Kč Základní umělecké škole Chlumec n.C. na pokrytí nákladů na občerstvení pro dětské pěvecké sbory, které vystoupí na zámku 5. května 2006.
- **Schválila** dofinancování grantového programu Královéhradeckého kraje na podporu ediční činnosti v cestovním ruchu (v případě jeho přidělení městské knihovně a informačnímu středisku) do výše 10.000,- Kč z rozpočtu roku 2006 (10000 ks informačních skládaček).
- **Schválila** jako dodavatele nového služebního automobilu firmu Palace Hradec Králové s.r.o.
- **Uložila** městské policii zajistit prodej služebního vozu městské policie formou aukce popř. přímým prodejem.
- **Schválila** poskytnutí finančního příspěvku p. Pajgrtovi (Masna Lovčice) na úpravu venkovního vzhledu prodejny (fasáda, nátěry oken, výlohy, dveří).
- **Schválila** záměr pronájmu části parcely 1366/1v k.ú. Chlumec nad Cidlinou (část pěší zóny u kostela) a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.

- **Schválila** pronájem pozemku p.číslo 1366/26 v k.ú. Chlumec n.C.
- **Schválila** záměr pronájmu části stav. p.č. 646 s tím, že navazující část parcely bude využita pro parkování aut účinkujících v Klicperově domě a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.
- **Schválila** záměr pronájmu parcely 21/3 a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.
- **Schválila** prodej 5 ks umělohmotných podložek (prkének) na krájení masa a zeleniny (z bývalé posádky) Vodácko-cyklistické společnosti za cenu 150,- Kč/1 ks včetně DPH.
- **Vzala na vědomí** zápis majetkové komise č. 16.
- **Vzala na vědomí** Zprávu o činnosti Chlumecké průmyslové s.r.o v měsíci březnu a dubnu 2006 a **schválila** výplatu zálohy na činnost Chlumecké průmyslové s.r.o. na období květen až červenec 2006.
- **Schválila** Smlouvu č. IE-12-2001151/VB/2 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec n.C. a ČEZ Distribucí, a.s. Praha (Spravedlnost - rekonstrukce sítě nn).
- **Schválila** záměr pronájmu budovy čp. 62 v Pamětníku a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.
- **Podpořila** záměr společnosti Kinský dal Borgo, a.s., který se týká zařazení akce obnovy a zachování kulturní památky - zámecké oranžérie - do Programu záchran architektury dědictví na rok 2007.
- **Schválila** i pro rok 2006 veřejné použití vody prostřednictvím veřejně přístupného výtokového ventilu na budově bývalého obecního úřadu v Pamětníku.
- **Schválila** Řád veřejného pohřebiště (hřbitovní řád) ve znění připomínkováném krajským úřadem.
- **Schválila** splátkový kalendář nedoplatků manželů Dědkových a Juráskových tak, jak je uvedeno v příloze, která je součástí materiálů 89. zasedání rady. Zároveň **uložila** vedoucímu bytového hospodářství uzavřít obdobný splátkový kalendář s Holubovými. V případě, že k jeho uzavření nedojde, bude při-

pad předán k vymáhání firmě Delta Security s.r.o. Praha.

- **Schválila** předání nedoplatků p. Krška, p. Svobody, pí Volejníkové, pí Hájkové a pí Taušové k vymáhání firmě Delta Security s.r.o. Praha.
- **Vzala na vědomí** zápisy z jednání Školské rady dne 4. 4. a 24. 4. 2006.
- **Vzala na vědomí** Inspekční zprávu České školní inspekce (základní škola).
- **Vzala na vědomí** záznam o kontrole kontrolního výboru, která se týkala zabezpečení sběru komunálního odpadu a úhrady poplatků za svoz.
- **Uložila** vedoucímu bytového hospodářství jednat s právníkem ve věci možnosti uzavření nájemních smluv na bývalé vojenské byty, které Město získalo do svého majetku, s osobami, které byt dlouhodobě užívají a řádně za něj platí přesto, že neměly uzavřenou (prodlouženou) nájemní smlouvu.
- **Vzala na vědomí** zápis sociální a bytové komise č. 26.
- **Uložila** vedoucí finančního odboru požádat na základě uzavřené smlouvy o předložení vyúčtování Slavičkovy haly.
- **Nereflektovala** na nabídku Deníků Bohemia (zveřejnění informací o městě v průvodci „Cestujeme Královéhradeckým krajem“).
- **Nereflektovala** na nabídku firmy MEGAM Pardubice, která se týkala pronájmu kotlů v kotelnách ZŠ a MŠ na výrobu a dodávky tepla a TUV.
- **Uložila** investičnímu technikovi ve spolupráci s vedoucím bytového hospodářství zadat tzv. „z ruky“ zpracování studie plynofikace objektů doposud odebírajících teplo z centrální kotelny na sídlišti p. Kyceltovi a veškeré potřebné materiály (studie, vyjádření magistrátu města atd.) předložit do červnového zastupitelstva.
- **Uložila** vedoucí odboru správy majetku a investic vyzvat firmu A-SANGEIO a.s. k okamžitému zahájení prací na privatizaci vojenských bytových domů, které Město získalo do svého majetku. Dále **uložila** předložit návrhy prodejních cen do červnového zastupitelstva.
- **Uložila** vedoucímu bytového hospodářství informovat všechny nájemníky městských bytů (dříve vojenských), doposud odebírajících teplo z centrální kotelny na sídlišti, o připravovaném odpo-

jení kotelny s upozorněním, aby začali soustřeďovat finance na předpokládanou plynofikaci.

- **Uložila** vedoucímu bytového hospodářství zrušit objednávku projektu na akci „Výměna potrubí pro rozvod TUV - sídliště Chlumec nad Cidlinou - kotelná ul. Zimova 592/IV“ u firmy PPP, spol s r.o. Pardubice.
- **Uložila** vedoucímu bytového hospodářství sdělit nájemníkům v prodaném domě 260/IV to, že pokud k datu určenému vedoucím BH neoznámí, na koho se má převést odběr energií, budou veškeré distribuce odhlášeny.

USNESENÍ Z 90. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 22. května 2006

Rada města:

- **Schválila** změnu projektu - vybudování chodníku v areálu LIDLu, který bude napojen na cyklostezku.
- **Vzala na vědomí** informaci místostarosty o žádosti občanů z části lokality František (úprava komunikace) včetně obsahu odpovědi, která jim byla zaslána.
- **Neschválila** v současné době odstranění náletové plevelné vrby v rekonstruované ulici Spravedlnost.
- **Schválila** Smlouvu o provádění úředního měření rychlosti silničních motorových vozidel, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec n.C. a VP INVEST s.r.o. Pardubice.
- **Schválila** úhradu částky 3.900,- Kč + DPH firmě VP INVEST s.r.o. Pardubice za měření rychlosti silničních motorových vozidel ze dne 22. 5. 2006.
- **Schválila** ceník pronájmu prostor Městského kulturního střediska Chlumec n. C.
- **Uložila** vedoucí městského kulturního střediska zažádat o volnou živnost - hostinská činnost pro obsluhu bufetu v městském kulturním středisku.
- **Schválila** kalkulaci nákladů a ná-

vrh pronájmu kulturního střediska pro 59. Klicperův Chlumec 2006.

- **Schválila** nájemní smlouvu, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Martinem Chourem (pronájem části parcely č. 1366/1 - pergola a předzahradka).
- **Schválila** nájemní smlouvu, která bude uzavřena mezi Městem Chlumec nad Cidlinou a Osadním výborem Pamětník (pronájem nebytových prostor v budově čp. 62).
- **Schválila** záměr prodeje st.p.č 180 a p.p.č. 24 v k.ú. Chlumec n. C. a **doporučuje** toto ke schválení zastupitelstvu.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic předložit do rady seznam zájemců o přestěhování stánku ze stávající tržnice do proluky po Květu.
- **Schválila** text Darovací smlouvy, která bude uzavřena mezi Správou vojenského bytového fondu Praha a Městem Chlumec nad Cidlinou (technologie kotelny a předávacích stanic v objektu 07 v areálu bývalé vojenské posádky).
- **Schválila** (v návaznosti na usnesení rady č. 15/89/06) podnájem pozemku p.č. 1366/26 v k.ú. Chlumec n.C. budoucímu nájemci restaurace na sousedním pozemku.
- **Schválila** ukončení nájemní smlouvy s firmou PRODUCT CZ, s.r.o. (pronájem nebytových prostor v posádce - budova č. 7 na st.p.č. 2187 v k.ú. Chlumec n. C.) k 15.5. 2006 s tím, že nájemné za měsíc květen 2006 se promíjí.
- **Schválila** bezplatné poskytnutí 3 m² zeminy SO 282 na úpravu travnaté plochy s tím, že žadatelé si zajistí vlastní odvoz.
- **Schválila** poskytnutí finančního příspěvku ve výši 4.000,- Kč Osadnímu výboru Pamětníka na pořádání dětského dne, nákup uhlí na zimní provoz budovy osadního výboru a na nákup úklidových prostředků.
- **Uložila** Osadnímu výboru Pamětník jednat s oddíly stolního tenisu o možnosti zakoupení staršího stolu na stolní tenis.

- **Uložila** vedoucímu bytového hospodářství řešit žádost Osadního výboru Pamětník o zakoupení el. karmy do budovy osadního výboru v rámci vybavení budovy Města Chlumec n.C.
- **Vzala na vědomí** předložené vyúčtování provozu Slavičkovy haly za rok 2005.
- **Schválila** pojištění vojenských bytových domů převedených do majetku Města Chlumec n.C. v rámci stávající smlouvy s Generali Pojišťovnou a.s. a uložila finančnímu odboru toto zajistit.
- **Rozhodla** ponechat vyúčtování záloh za vodu, teplo a TUV za rok 2006 u bývalých vojenských bytů na firmě BYTERM Pardubice, která vyúčtování prováděla pro Správu vojenského bytového fondu doposud.
- **Schválila** Pojistnou smlouvu číslo 0006573002, která bude uzavřena mezi Českou podnikatelskou pojišťovnou, a.s. Praha a Městem Chlumec nad Cidlinou ve věci pojištění odpovědnosti za škodu podle zákona 82/1998 Sb.
- **Vzala na vědomí** zápis č. 11 z jednání kulturní a školské komise.
- **Schválila** jako nového člena sociální a bytové komise paní Vlastu Luskovou.
- **Vzala na vědomí** zápis č. 27 z jednání sociální a bytové komise.
- **Nereflektovala** na nabídku studia distančního (e-learningového) bakalářského oboru pro pracovníky veřejné správy a veřejných služeb.
- **Vzala na vědomí** informaci místostarosty o možnosti získání finanční dotace z OP Zemědělství - osvojování dovedností pro SPOLEČNOU CIDLINU.
- **Uložila** tajemníkovi sdělit Stavebnímu bytovému družstvu Hradec Králové, že přivedení plynu ke všem objektům doposud připojeným na centrální kotelnu na sídlišti, se předpokládá nejdříve na jaře příštího roku.
- **Neschválila** odpojení bytových domů SBD Hradec Králové od centrální kotelny Zimova 592/IV před topnou sezónou 2006/2007.

Jana Tučková
sekretariát starosty

ŽIVOTNÍ MOUDRA

- ✧ Pravda je jenom jedna a kdo lže, má daleko větší výběr.
- ✧ Nesnaž se utopit smutek v rumu - umí plavat.
- ✧ Dobrý lék je obvykle hořký.

- ✧ Kdo krade med, měl by počítat se žihadlem.
- ✧ Spícímu psu na ocas nešlapej.
- ✧ Voják potřebuje meč, vládce trůn, filozof knihy, básník pero, žena však bojuje a vítězí jedním pohledem.
- ✧ Nejsilnější zbraní žen je jejich slabost.

LV

CHLUMECKÝ REGION

Všichni spolu tvoříme CHLUMECKÝ REGION. Víme, že toto správní území se skládá ze 14 obcí. O tom jsme se ubezpečili v Chlumeckých listech č. 12/2005.

Známe se však dobře? Chodili jsme většinou do stejné školy, navštěvovali jsme taneční hodiny, scházíme se v oblíbených restauracích... To je skutečnost, ale přece jen pouhá skrápka života.

Proto se redakce rozhodla, že budeme postupně veřejnost seznamovat s jednotlivými členy našeho regionu blíže.

DNES TEDY O BLÍZKÝCH OBCÍCH CHUDEŘICE, KOSICE A STARÁ VODA

Chudeřice leží východně od Chlumce nad Cidlinou mezi hlavními silnicemi z Hradce Králové a Pardubic do Chlumce nad Cidlinou. Zdejší minerální voda se v obchodech neprodává, zato si ji můžete načerpat v Chudeřicích přímo z pramene.

K objevení zdejší minerální vody došlo v roce 1974. Tehdy zde pracovníci geologického průzkumu z Ostravy provedli 470 metrů hluboký vrt. Měl pomoci posoudit možnost skladování plynu v podzemí mezi Chlumcem nad Cidlinou a Hradcem Králové. V následujícím roce se ve vrtu prováděly čerpací zkoušky a při té příležitosti v něm byla zjištěna minerální voda. Pro geology to příliš velké překvapení nebylo, neboť Chudeřice leží v prostoru České křídové pánve, kde je v hloubce pod zemským povrchem známa mezi Novým Bydžovem, Chlumcem n. C., Hradcem Králové a Pardubicemi takzvaná cidlinsko-labská akumulace uhličitých minerálních vod.

Na to, aby se voda mohla označovat jako minerální, musí splňovat některá kritéria, která u nás z balneologického hlediska stanovuje norma. Jak se jeví v tomto posouzení minerální voda z Chudeřic? Je hodnocena jako kyselka a to znamená, že ve vodě je pohlčený oxid uhličitý, který vystupuje po hlubinných zlomech k povrchu. Norma udává, že minimální množství oxidu uhličitého v jednom litru musí být u kyselek nejméně jeden gram. Chudeřická voda ho má 1,6 gramu. Celkové množství rozpuštěných nerostných látek je v ní 8 gramů v jednom litru. Podle tohoto množství je hodnocena jako voda středně mineralizovaná a vzhledem k obsahu jednotlivých nerostných látek je klasifikována jako hydrouhličitano-chloridová sodná kyselka se zvýšeným obsahem iontů fluoru. Byly v ní zjištěny i některé stopové prvky jako například rubidium, zinek a měď.

Jistě se budete ptát, zdali by užívání chudeřické minerální vody mělo příznivý vliv při některých zdravotních obtížích. Svými vlastnostmi se prý podobá minerálním vodám kavkazských jeskyní Jessentuki, kde se léčí choroby zažívacího a dýchacího ústrojí.

Povede-li náhodou v letním období vaše cesta okolím Chudeřic a vzpomenete si na zdejší minerální vodu, zastavte se tu a ochutnejte. Altánek s ní stojí u silnice v zatáčce v severovýchodní části obce ve směru do Káranic. Minerální voda netrská z hloubky sama - její hladina je 7,5 metru pod úrovní terénu, proto se musí užívat čerpadla.

text a foto **JAROSLAV DUCHOŇ**

Obec **Kosice** rozprostírající se asi 6 km severovýchodně od Chlumce nad Cidlinou čítá 128 popisných čísel s 330 obyvateli. Jeden kilometr východně od Kosic je obec Kosičky, 2,5 km severně Bydžovská Lhotka a severozápadně Mlékosrby vzdálené 3 km.

Ves Kosice je poprvé připomínána v roce 1315 v souvislosti se sousedním kláním v Hradci Králové. V roce 1318 byli držiteli Kosic vladkové Budislav Bernát a Hroznata. Zapsali se do dějin častými spory se svými sousedy, jimž způsobili mnoho škod a od kterých si museli nechat ledacos libit.

Obcí probíhá okresní silnice III. třídy z Chlumce n. C. do Nechanic. Jižním okrajem obce protéká řeka Bystřice (staré koryto) a o 200 m níže je nové koryto. Střed obce tvoří velká obdélková, jen mírně kosodélná náves s rozměry cca 250 x 150 m, obehnaná lipovým stromoadím pod státní ochranou. Na západním konci návsi stojí budova mateřské školy s hřištěm a sousedí s hasičskou zbrojnicí a budovou obecního úřadu. Uprostřed návse a čtyř lip stojí pomník obětem 1. a 2. světové války. Vedle pomníku je zvonice a oplocený křížek znázorňující Boží muka. Na severu návsi je víceúčelová vodní nádrž a nohejbalové hřiště. Směrem na východ se nachází kulturní zařízení pro pořádání kulturních akcí v letních měsících. Na konci obce směrem na Bydžovskou Lhotu byly postaveny rodinné domky pro 7 rodin. Další domky se začínají stavět i po levé straně silnice směrem na Chlumec n. C. Obec má pro svoji potřebu dostačující kulturní dům, ve kterém sídlí obecní úřad a pohostinství. Po výjezdu z návsi směrem na Bydžovskou Lhotku po levé straně se nachází prodejna potravin.

Aktivně v obci pracuje Sbor dobrovolných hasičů (SDH) a TJ Sokol Kosice. SDH pořádá různé společenské akce, zúčastňuje se veškerých soutěží pořádaných v okrese a aktivně pomáhá obecnímu úřadu. TJ Sokol se zúčastňuje okresních

soutěží ve stolním tenise, dále vybudoval tenisové kurty pro mladou generaci tenistů.

V obci je dokončena elektrifikace, plynofikace, telefonizace, vodní síť a kanalizace. V územním plánu se počítá s výstavbou čistící stanice odpadních vod, dokončením úpravy veřejného prostranství a výstavbou rybníků, které v minulosti okolo obce byly. V obci je řada soukromých firem, které se v převážné míře zaměřují na stavební práce. Vzhledem ke klidnému prostředí a snadné dostupnosti se obec stává vyhledávaným místem chalupářů a mladých lidí pro výstavbu rodinných domků.

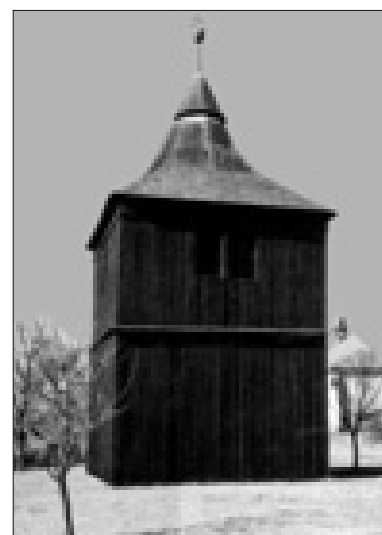
V r. 2000 ve dnech 23. 6. až 25. 6. oslavila obec 685 let od svého vzniku.

Soutěž Vesnice roku: V roce 2001 získala obec Kosice bílou stuhu za práci s mládeží.

V roce 2002 byly Kosice oceněny za místní zeleň zelenou stuhou.

foto **Ant. Fibiger**

Necelých šest kilometrů východně od Chlumce nad Cidlinou leží v sousedství železniční trati v blízkosti silnic směřujících do Hradce Králové a Pardubic obec **Stará Voda**. Její ploché a bezlesé okolí rozhodně nepřitahuje davy návštěvníků.

Zadívají-li se však pěší a cyklisté směrem k této obci, zjistí, že nad střechami domů se zvedá nápadný, vyšší tmavý hranol, zakončený ostrou stříškou. Ti, kdo se tu zastaví, udělají dobře. Na rozlehlé návsi se před nimi rozevíře nevšední pohled. Uprostřed trávníku stojí zcela osamocené mohutná, rozložitá čtyřboká zvonice. Několik desítek

metrů odtud pak na okraji malé vyvýšeniny je nevelký jednolodní gotický kostel.

Zvonice ve východní části návsi svým zevnějškem ukazuje nejtýpčtější podobu českých venkovských masivních dřevěných hranolových zvoní. Vždyť již samotná půdorysná plo-

cha zvonice (8,6 krát 7,8 metru a výška přes 16 metrů) je obdivuhodná. Pod pláštěm ze svisle kladených prken je nosná vzpěradlová konstrukce na zvony tvořená soustavou trámů vzepřených šikmo proti sobě a nahoře spojených. Stáří této pozoruhodné zvonice lze jen nesnadno určit. Vodítkem by mohl být velký zavěšený zvon Václav, nesoucí datum ulití rok 1614. Velká hmotnost tohoto zvonu by mohla být důvodem ke stavbě tak bytelné konstrukce zvonice, která v poslední době prošla důkladnou opravou.

Opodál stojící kostel svatého Václava byl postaven po polovině 14. století. V zápisech se o něm v letech 1357 a 1380 píše jako o farním. Jeho stěny jsou postaveny díky tomu, že v okolí byla nouze o kvalitní stavební kámen z cihel. Je to bezvěžová stavba jen se sanktusníkem na střeše lodi a s pravouhly zakončeným presbytářem. Kostelní loď je plochostropá. Ze severu je k ní přistavěna sakristie, z jihu předsíň. V rozích lodě jsou zevně opěráky. Kostel byl v 17. století stavebně upravován. V minulosti byl okolo něj hřbitov, dnes je již přemístěn a zbyla z něj jen ohradní zeď.

Ves Stará Voda se poprvé zmiňuje v roce 1369. V následujícím století náležela k přestavlkému, později chlumeckému panství. Měla i menší panské sídlo - tvrz. Ta se shodou okolností, ale hlavně asi proto, že nebyla nijak významná, nedostala vůbec do starých zápisů. Prokazatelné stopy však po ní zůstaly. Stávala ve středu vsi v místě dnešního domu čp. 3. Ještě v polovině 19. století byly podle některých informací zbytky jejího opevnění zcela zřetelné.

text a foto **JAROSLAV DUCHOŇ**

INZERCE

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky		Datum vydání	
7/06	pátek	7. 7.	čtvrtek	27. 7.
8/06	čtvrtek	3. 8.	čtvrtek	24. 8.
9/06	čtvrtek	7. 9.	středa	27. 9.
10/06	čtvrtek	5. 10.	čtvrtek	26. 10.
11/06	čtvrtek	2. 11.	čtvrtek	23. 11.
12/06	čtvrtek	30. 11.	čtvrtek	21. 12.

ZAJÍMAVÝ PROJEKT PRO NEZAMĚŠTNANÉ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

Snad každý člověk se snaží hledat smysl života a sní, že něco velkého dokáže. Někdo svého snu dosáhne plně, jiný ne. Všichni však nemají možnost svůj život ovlivnit vlastními silami, i kdyby chtěli sebevíc ...a to bývá i případ zdravotně postižených.

Vždy bude jejich život provázen různými omezeními, nemají pokaždé možnost zabývat se činností, která by je zcela uspokojovala, a ve většině případů mají velké problémy najít zaměstnání, které by je alespoň částečně začlenilo do společnosti.

Do našeho Výtvarného centra Sněženka přijíždějí zejména postižené děti na vícedenní pobyty s výtvarným zaměřením. Prostřednictvím výtvarné činnosti a následné prezentace jejich tvorby (kalendáře, výstavy, pohlednice aj.), pomáháme těmto dětem zapojit se do světa zdravých a nalézt pozitivní vztah k životu. Vzhledem k naší dlouholeté zkušenosti s prací s postiženými dětmi a mládeží jsme se stali jedním z partnerů projektu „**Rozvoje dovedností nezaměstnaných zdravotně postižených občanů pro uplatnění na trhu práce**“.

Hlavním cílem projektu je nalézt a ověřit postupy, které umožní zaměstnání ZP osob. Chce zlepšit jejich možnost uplatnění na trhu práce, chce je motivovat k celoživotnímu vzdělávání.

V rámci projektu budou vytvořeny vzdělávací programy (počítačové kurzy aj.), vzniknou místní přístupové body k internetu, které postiženým umožní přístup k informacím a ke vzdělání. Počítačové kurzy budou probíhat v městech Pardubice, Liberec a Smržovka (Jizerské hory) od počátku roku 2007. Projekt je financován Evropskou unií a MPSV, nositelem projektu je firma S-COMP. Veškeré vzdělávání budou mít ZP zdarma.

Tímto článkem chceme informovat o projektu postižené i zaměstnavatele a zároveň chceme získat konkrétní představu, jak velký je o nabízené možnosti zájem.

Další informace o projektu můžete získat na:

www.scomp.cz, tel.: 226 205 460

www.smrzovka.cz/snezenka,

e-mail: snezenka.vytvarne@centrum.cz

J. Bachtíková

PROJEKT ZVYŠOVÁNÍ ADAPTABILITY OBČANŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

(tisková zpráva č. 1 - základní informace)

Projekt je zaměřen na dlouhodobě nezaměstnané občany se zdravotním postižením v kraji Středočeském, Královéhradeckém, Libereckém a Pardubickém.

Projekt chce motivovat ZP občany k vědomému rozhodnutí celoživotně se vzdělávat. Projekt chce nalézt a ověřit postupy, které umožní zaměstnání zdravotně postižených osob. Chce také zlepšit jejich možnosti v uplatnění na trhu práce.

Zaměstnávání (zaměstnatelnost) našich ZP spoluobčanů je potřeba průběžně řešit s ohledem na hrozící sociální vyloučení.

Zaměstnávání zdravotně postižených spoluobčanů naráží na některé problémy:

Bariérovost - žádný zákon nemůže nařídít zaměstnavateli bezbariérové úpravy.

Doprava - na vždy je firma dopravně dostupná.

Úroveň vzdělanosti ZP občanů.

Zájem a ochota o zaměstnávání ZP občanů. Firmy nad 25 zaměstnanců sice mají zákonnou povinnost zaměstnávat hendikepované (4% podíl). Stejně důležité jako zákon, možná ještě důležitější, je vzbudit u zaměstnavatelů opravdový zájem o zaměstnávání hendikepovaných. Morální hledisko může dokázat víc než zákon, byť se projeví po delším čase. Prezentace projektu napomůže i této problematice.

Projekt provede statistická šetření (včetně analýzy) mezi ZP občany a u firem. Šetření se zaměří na:

- překážky v zaměstnávání ZP
- vzdělanost ZP, faktory ovlivňující kvalifikovanost ZP, jejich ochota vzdělávat se
- informovanost zdravotně postižených o pracovním trhu
- ochota firem zaměstnávat ZP
- překážky v zaměstnávání z hlediska zaměstnavatelů
- atd.

Projekt vyvine vzdělávací programy, které napomohou zvýšení zaměstnatelnosti ZP občanů (např. počítačové kurzy).

Vzniknou lokální body přístupu k internetu pro ZP občany, které umožní přístup k informacím a vzdělání.

Projekt provede analýzu současné legislativy ČR týkající se postavení ZP občanů na trhu práce, inventarizaci existujících možností pro vzdělávání ZP občanů.

V rámci projektu proběhnou několikátýdenní kurzy na počítači pro zdravotně postižené občany, které je seznání komplexně s výpočetní technikou a jejím užíváním.

Na projektu se podílí 17 českých a 4 evropské subjekty z neziskového, státního a soukromého sektoru. Projekt potrvá od roku 2005 do roku 2008.

Projekt financuje Evropská unie a MPSV. Nositelem projektu je firma S-COMP.

Tiskovou zprávu zpracovalo občanské sdružení Unikátní Projekty, partner projektu.

SPOJENÍ:

S-comp:	RNDr. Karel Vyhnal	261 211 278
	Ing. Lucie Voltrová	261 211 278
Unikátní projekty	Jiří Hladík	602 404 394
	Ing. Lubomír Vejražka	777 203 777

PROJEKT ZVYŠOVÁNÍ ADAPTABILITY OBČANŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

(tisková zpráva č. 2 - vyhodnocení dotazníků určených pro osoby ZP a pro zaměstnavatele)

Projekt je zaměřen na dlouhodobě nezaměstnané občany se zdravotním postižením v kraji Středočeském, Královéhradeckém, Libereckém a Pardubickém.

Projekt chce motivovat ZP občany k vědomému rozhodnutí celoživotně se vzdělávat. Projekt chce nalézt a ověřit postupy, které umožní zaměstnání zdravotně postižených osob. Chce také zlepšit jejich možnosti v uplatnění na trhu práce.

Ve čtvrtém kvartálu 2005 jsme rozesílali dotazníky občanům se zdravotním postižením a dotazníky zaměstnavatelům.

V současné době neexistují přesné údaje o počtech zdravotně postižených, o typech a stupních postižení. Ucelené informace nemá ani Ministerstvo zdravotnictví, ani Ministerstvo práce a sociálních věcí, ani Český statistický úřad. Úřady práce evidují pouze počty ZP ucházejících se o zaměstnání. Český statistický úřad a Ministerstvo zdravotnictví sice připravují pravidelná statistická zjišťování pro získání přesnějších údajů, toto zjišťování však nepřinese informace o možnostech vzdělávání, seberealizace a pracovního uplatnění zdravotně postižených. Právě z tohoto důvodu je náš projekt (i projekty podobné) přínosný.

OBSAH DOTAZNÍKU PRO OSOBY ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ:

- standardní údaje (věk, vzdělání atd.)
- způsob současného vzdělávání
- úroveň znalostí zákonů týkajících se ZP
- délka hledání práce
- překážky, které brání v dalším vzdělávání
- používání osobního počítače
- současná práce ZP
- atd.

Vyhodnocení:

- Dotazníků bylo distribuováno 1000 ks, vrátilo se jich 700, v některých vyplnili příjemci jen některé odpovědi.
- 39 % z dotazovaných je vyučeno, 29 % má SŠ a 7 % VŠ. 25 % má základní vzdělání. Největší pomoc při zvyšování úrovně vzdělání nebo změně věcného zaměření svého vzdělání vyžaduje skupina ZP se základním vzděláním a vyučením.
- Dotazník nemohl ověřit úroveň znalosti cizího jazyka. Polovina respondentů uvedla znalost alespoň jednoho jazyka (36 % ruština, 27 % angličtina, 24 % němčina).
- Používání výpočetní techniky: Z celkového počtu respondentů více než polovina odpověděla, že výpočetní techniku nepoužívá vůbec, 19 % ji používá maximálně jednou týdně a 29 % častěji než jednou týdně. U starších respondentů je využití počítačů výrazně nižší. Výsledek ukazuje, že podpůrné programy pro zlepšení pracovního uplatnění ZP na trhu práce by se měly zaměřit především na tzv. počítačovou gramotnost (schopnost používat výpočetní techniku) především u lidí středního věku, kteří mají předpoklad dlouhodobě se uplatnit.
- Invalidní důchod plný pobírá 44 % z respondentů, částečný invalidní důchod pobírá 31 %. Z respondentů je 59 % neza-

městnaných, 18 % zaměstnaných na plný úvazek a 19 % na částečný úvazek, zbytek podniká.

- Z nezaměstnaných respondentů 40 % práci hledá, 29 % jich práci nehledá, protože jim zdravotní stav neumožňuje vykonávat žádnou práci, 8 % nezaměstnaných práci nehledá, protože je přesvědčeno o nemožnosti ji nalézt. Ve starobním důchodu je 13 % nezaměstnaných, ostatní se buď na zaměstnání připravují, jsou na mateřské dovolené nebo v domácnosti.
- Čtvrtina respondentů je bez práce déle než 3 roky, 10 % po dobu 1 až 3 let.
- Podle subjektivního pocitu respondentů byl ve dvou třetinách případů respondent odmítnut při ucházení o práci pro svůj zdravotní stav. To potvrzuje nutnost, aby ZP měli možnost rozvíjet svou kvalifikaci a dovednosti, aby mohli nabídnout lepší předpoklady než ostatní uchazeči o zaměstnání.

OBSAH DOTAZNÍKU PRO ZAMĚŠTNAVATELE:

- charakteristika firmy
- důvody nezaměstnávání ZP
- zkušenosti se zaměstnáváním ZP
- podíl ZP občanů ve firmě
- překážky v zaměstnávání ZP
- atd.

Vyhodnocení:

- Dotazník odešel na 600 subjektů. Z toho 500 podniků mělo více než 50 zaměstnanců, 100 subjektů mělo 10 - 49 zaměstnanců. Vrátilo se 250 dotazníků.
- Celkem 69 % z oslovených firem zdravotně postižené osoby zaměstnává. Z firem působících déle než 5 let zaměstnává zdravotně postižené 79 % Firem s méně než 25 zaměstnanci ZP zaměstnává pouze 10 %.
- Z firem, které nezaměstnávají zdravotně postižené, 76 % uvedlo jako hlavní důvod povahu vykonávané práce. Další 6 % firem vidí jako důvod nezaměstnávání ZP náklady spojené s vytvořením podmínek pro ZP. Další firmy uvedly tyto důvody: nedostatečná praxe, nedostatečné vzdělání.
- Aby respondenti zaměstnali více ZP, potřebovali by ze strany ZP zlepšení znalostí běžné práce s výpočetní technikou, lepší znalost cizích jazyků a znalost administrativy.
- Firmy, které zaměstnávají zdravotně postižené, by preferovaly stálou dotaci státu na zaměstnávání ZP. Respondenti, kteří ZP nezaměstnávají, by preferovali vyšší dotace státu na vytvoření pracovního místa pro ZP a vyšší daňové zvýhodnění za zaměstnávání těchto osob. Obě skupiny zaměstnavatelů za nejméně účinné považují jak rozšíření zákonné povinnosti zaměstnávat zdravotně postižené osoby tak přísnější postihování neplnění této povinnosti.

Projekt financuje Evropská unie a MPSV. Nositelem projektu je firma S-COMP.

Tiskovou zprávu zpracovalo občanské sdružení Unikátní Projekty, partner projektu.

SPOJENÍ:

S-comp:	RNDr. Karel Vyhnal	261 211 278
	Ing. Lucie Voltrová	261 211 278
Unikátní projekty	Jiří Hladík	602 404 394
	Ing. Lubomír Vejražka	777 203 777

TRAGICKÁ UDÁLOST V OLEŠNICI

Vážená redakční rado,

srdečně Vás zdravím a hlásím se ke čtenářům Chlumec-kých listů. Zaujímají mne hlavně články související nějak s historií Chlumce n. C. a okolních obcí. Skvělé čtení bylo např. zasvěcené a citlivé vyprávění paní Marie Adamcové o Klamoši. Se zájmem jsem četl v letošním pátém čísle článek „Konec válečných let v Chlumci n. C.“ a nedalo mi, abych Vám nenapsal několik upřesňujících a doplňujících vět k tragické události v Olešnici na konci války.

5. května roku 1945 byli v místech, kde stojí dnes kulturní dům (kdysi na jeho místě bylo nízké stavení, ve kterém bydleli dělníci Kysilkovy cihelny), u protitankového zátarasu přes silnici popraveni několika příslušníky SS čtyři muži. Příkaz ke střelbě dal tenkrát nositel čestného kordu říšského vedoucího SS a „prstenu s umrlčí hlavou“ hauptsturmführer Kurt Johannes Wawrzik, t.č.správce panství hraběte Kinského. Jejich smrt vidělo několik svědků - František Naděje, Josef Novotný, Emilie Petrovická.

Přestože Československá vládní komise pro stíhání nacistických válečných zločinců podala žádost o zahájení trestního řízení, vyšetřovací spis s číslem 140/66 má několik set stránek, vrah nebyl nikdy potrestán, i když existovaly údaje o jeho pobytu v Eschwege v býv. Německé spolkové republice a později ve Wetgskivinu v Kanadě.

Přes úsilí našich úřadů zemřel vrah Kurt Johannes Wawrzik, později Pitschmann, nepotrestán 6. června 1982 ve Wetaskivinu.

Na zdi Kulturního domu v Olešnici, kde v patře sídlí obecní úřad a v přízemí hostinec „Na kopečku“ připomíná tuto tragickou událost pamětní deska se jmény těch čtyř zavražděných.

Byli to: Robert Kreppera

Rudolf Suchánek

Jan Tomášek

Josef Varvařovský

Zbývá mi už jen dodat, že v prvních květnových dnech si připomínají olešničtí občané v čele se starostou Pavlem Jelínkem památku padlých v I. svět. válce u pomníčku u hasičárny a oběti II. svět. války právě u pamětní desky se jmény čtyř padlých.

S pozdravem

Jan Hájek, Olešnice 9

Použitý pramen - reportáž „Adresát neznámý“, která vyšla v časopise Signál v r. 1986. Autor byl Jiří Margolius.

PODĚKOVÁNÍ

Naše poděkování patří kolektivu Hudebního klubu - Říhův dům a firmě Závodní stravování - Malý za vzorné a výborné zajištění naší rodinné oslavy dne 20. května 2006 v Říhově domě v Chlumci nad Cidlinou.

Jana a Antonín Zárubovi

INZERCE

INZERCE

VETERÁNI NA ZÁMKU

Většina lidí si pořizuje nové auto v době, kdy jejich „miláček“ zestárne, není již dostatečně rychlý, výkonný a jeho design je již nemoderní. Mnozí jich během života vystřídají i několik. Existují ale i lidé, kteří si pořizují auta, která již zestárla, jsou pomalá a málo výkonná. Kdo jsou tito lidé? Odpověď je nasnadě. Jsou to nadšenci, jejichž životní vášní je snaha zachovat příštím generacím důkazy technické vyspělosti předků v oblasti motorismu. Stará vozidla nejen sbírají, ale i renovují, a tak je opět nechávají zazářit v původní kráse. K tomu musí mít potřebnou odbornou zručnost, odpovídající technické zázemí a hlavně ochotu obětovat tomuto koníčku nemalé finanční prostředky. Obvykle se také sdružují v zájmových klubech.

Jedním takovým je i Veteran Car Club v Jičíně, který již 22 let pořádá mezinárodní orientační soutěž „Veteránem Českým rájem“, jejíž trasu tvoří vybraná místa Českého ráje. Na některém z hradů či zámků blízkého okolí Jičína pak vrcholí „soutěži elegance“, kde divácká a odborná porota vyhodnotí nejlépe renovované auto a motocykl.

Letos byl jako cílové místo „soutěže elegance“ vybrán areál zámku Karlova Koruna, kam se v neděli 4. června sjelo na třicet historických vozidel. Porota měla rozhodně co hodnotit a zároveň obdivovat. Většina vozidel vypadala tak, jakoby právě sjela z výrobního pásu, a to navzdory skutečnosti, že mají ve svém „rodném listu“ napsán rok 1930, 1928, nejstarší pak dokonce rok 1922. Ze značek zde dominovaly naše aerovky, pragovky, tatrovky, staré škodovky, ale také fiatky, fordky a další světové značky.

Odborná porota vybrala jako nejelegantnější auto Aero 30, rok výroby 1936 Petra Svobody z Prahy, diváci pak Tatru 11, rok výroby 1926 ing. Zápotockého. U motocyklů se obě poroty shodly na Jawě 350 SV z roku 1934 Daniela Chroboka ze Dvora Králové nad Labem.

Je jen velikou škodou, že tato mimořádně zajímavá akce se z důvodu špatné propagace (u nás je ostatně tento jev již chronickou záležitostí), odehrála za účasti malého počtu diváků z řad chlumecké veřejnosti.

AF

Pozn.: fotografie k článku na str. 2

DEN MATEK

Připomínky a pozornost Dne matek ještě nejsou tak plně zažitě, jako tomu bylo před nově zavedeném a okázale oslavovaném MDŽ. Domnívám se, že skromnější připomínky Dne matek jsou nám ženám bližší.

Vhodný kulturní program o maminkách nám připravil i kolektiv pečovatelek v „Domě s pečovatelskou službou“ v Chlumci n. C. 310. Personál uspořádal příjemné a milé chvíle, v nichž hlavně vyzvedl lásku a péči maminek tak důležitých nejen pro své děti, ale pro celou rodinu a společnost. Při oslavách MDŽ bylo zdůrazňováno jen manuálního významu práce žen, bez vyzvednutí vlastních citových předností, které k životu žen patří.

Program v DPS byl zpestřen recitací veršů Nerudových a Seifertových, při nichž zvlhl zrak mnohých přítomných. Vyskytl se i pokus vytvořit poezii vlastní.

Chci pochválit snahu našich pečovatelek nejen o různé pomoci pro zmírnění potíží zdravotních, ale i o rozvoj a udržení svěžesti duševní. K tomu organizují různé besedy s náplní společenskou a kulturní. Vážíme si toho a jsme za to vděční, protože to činí citlivě a zajímavě.

Přihlédneme-li k příjemnému a pohodlnému bydlení, je péče o nás starší a různě postižené opravdu na výši, že ani tak tíživě necítíme přibývajících roky a ostatní potíže.

Díky za vše!

V.K.

TROCHA HUMORU

„Toho pacienta z trojky musíme ihned operovat!“

„Proč, pane primáři?“

„Jinak se uzdraví bez naší pomoci.“

„Zavolej mi, a když se ozve šéf, tak polož telefon.“

„Jak ho ale poznám?“

„Má pleš a kulhá“.

„Honzo, prý jsi vyženil velké věno.“

„Věno ne, to je odškodné.“

LV

INZERCE

KONCERT DĚTSKÝCH PĚVECKÝCH SBORŮ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

Během víkendu od 5. do 7. května probíhal v Hradci Králové třetí ročník pěveckého festivalu Královéhradecké slavnosti sborového zpěvu, kterého se zúčastnilo přes třicet českých a zahraničních pěveckých sborů různého obsazení.

Kromě Hradce Králové, kde v průběhu tří květnových dnů vystoupily pěvecké sbory na jedenácti koncertech, zněl sborový zpěv také v partnerských městech, která se stala spoluorganizátory festivalu. Vedle Červeného Kostelce, Jarooměře, Nechanic, Litomyšle, Police nad Metují a Smiřic proběhl v pátek 5. května festivalový koncert i na chlumeckém zámku, kde jej zorganizovala místní základní umělecká škola.

Od rána se do Chlumce sjížděly pěvecké sbory, pro které byl připraven celodenní program - prohlídka zámku, městského muzea v Loreti, návštěva trhů v základní škole a v neposlední řadě také secvičení skladby, kterou sbory na koncertě společně přednesly.

V podvečer proběhly na zámku krátké zvukové zkoušky a od osmnácti hodin postupně vystoupilo se svým programem pět dětských, respektive dívčích sborů. Původně měl společně s českými sbory zpívat i smíšený pěvecký sbor z italského Carovigna, který bohužel svou účast na poslední chvíli odvolal. V Chlumu se tedy kromě pěveckého sboru zdejší ZUŠ představily Písnička a Musica z Hořic se sbormistyní Ivanou Václavou, Plecháček z Nového Bydžova, který řídila Pavlína Plecháčková, a Novopacké Zpívající rybky pod vedením Marie a Lenky Čančíkových.

Všechny sbory měly vkusně zvolený repertoár, odpovídající věku i pěveckým schopnostem zpěváků, který interpretovaly přirozeně, bez výrazných intonačních zakolísání, ať už v provedení a cappella či s doprovodem klavíru, houslí, flétny nebo hoboje.

Celý koncert uzavřela půvabná Truvéřská mše Petra Ebena, kterou s citem společně zazpívaly všechny zúčastněné sbory za doprovodu klavíru a flétny, jejichž jednotlivé party velmi dobře zvládly sestry Anežka, Veronika a Klára Matouškovy a Kateřina Nováková.

Ačkoli jsme původně předpokládali, že festivalový koncert bude spíše zpívá-

ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

ZUŠ Plecháček Nový Bydžov

ním jednotlivých sborů sobě navzájem, velmi mile nás překvapilo množství posluchačů, kteří si koncert nenechali ujít, a také jejich bezprostřední a vřelá reakce na vystoupení jednotlivých sborů.

Věřím, že koncert přinesl emocionální zážitky nejen vystupujícím dětem, které prostřednictvím takové akce zúročí celoroční práci v pěveckém sboru, postupně se naučí vnímat hudbu a citlivě hodnotit výkony ostatních, ale i rodičům, kteří podporují umělecké aktivity svých dětí, a dalším posluchačům.

Mgr. Jana Šimáková

Poděkování: panu řediteli MgA. Janu Molingerovi za obětavou pomoc s organizací celého koncertu, Mgr. Haně Jane-

ZUŠ Písnička Hořice

bové za výbornou klavírní spolupráci, Mgr. Vieře Chrtkové za výtvarné ztvárnění pamětních listů pro jednotlivé sbory, Správě zámku Karlova Koruna za bezplatný pronájem Mramorového sálu, Městu Chlumeck n. C. za finanční příspěvek na občerstvení pro účastníky festivalového koncertu a všem členkám pěveckého sboru ZUŠ.

MOZART NA CHLUMECKÉM ZÁMKU

V sobotu 20. května se v Mramorovém sále Karlovy Koruny konal koncert souboru Musica per Quatro pod názvem Setkání s panem Mozartem v rámci hudebních vzpomínkových akcí k 250. výročí narození W. A. Mozarta. Účinkovalo kvarteto ve složení: flétna - Leoš Nývlt /primarius/ - absolvent Janáčkovy múzické akademie v Brně, klarinet - Josef Hejna, fagot - Petr Macke, lesní roh - Miloš Meier.

Zároveň s hudebníky v programu vystoupila trojice pěvců: sopranistka Zuzana Meierová, absolventka pardubické konzervatoře, mezzosopranistka Jana Dvořáčková, studentka pražské AMU. Se souborem obvykle vystupuje barytonista Marek Šulc, rovněž student AMU, který spolupracuje se Slezským divadlem, Musicou Floreou a Scholou gregoriana

Pragensis. V Chlumu jej zastoupil tenorista, který nebyl představen.

Koncert pořádaný správou chlumeckého zámku byl příjemným zážitkem pro poměrně slušně zaplněný sál. Kulturní akce tohoto druhu by však měly být intenzivněji předem propagovány. Návštěva mohla být větší. Osobně jsem postrádal oficiální uvítání účinkujících někým z organizátorů nebo představitelů města a také výraznější moderátorský doprovod, který by silou hlasu dokázal překonat sníženou slyšitelnost mluveného slova v rozklenutém prostoru sálu. Vhodnější by bylo, kdyby slovní doprovod dostal na starost někdo jiný než jedna z účinkujících. Hudební i pěvecké výkony byly jistě hodnotné. Doporučil bych nicméně souboru zamyslet se nad skladnou koncertu. Nezdá se mi vhodné kombino-

vat interpretace jednotlivých árií s pokusem o předvedení opery Bastien a Bastienka, zvláště když nelze vyvolat náležitý dojem, jelikož nejsou k dispozici kulisy, kostýmy, když musí mužskou roli Bastiena zpívat sopranistka (s jakkoli kvalitním hlasovým fondem) a když ani roli kouzelníka či čaroděje nelze efektivně obsadit interpretem, který by oblečením, zjevem i zabarvením hlasu přesvědčivě ztělesňoval v rokokovém pastorálním přiběhu čaroděje.

Jinak koncerty na chlumeckém zámku jsou nepochybně chvalyhodné a pro toto prostředí velice vhodné. Přimlouval bych se za to, aby byly organizovány v dohodě s městským kulturním střediskem v organizačním i časovém souladu s celkovou koncepcí kulturních akcí v našem městě.

K. R.

III. ROČNÍK COUNTRY FESTIVALU „PAMĚTNICKÝ ŠUTR“

Ve dnech 2.-3. června 2006 pořádala Vodácko-cyklistická společnost Chlumeck n. C. již III. ročník country festivalu „Pamětnický šutr“.

Slovy: „Díky za příjemné spolky s příjemnými lidmi“, se rozloučil moderátor hradeckého rozhlasu Václav Souček s úžasným

publikem. Krásnou češtinou a moderátorským vtípem dokázal vytvořit úžasnou atmosféru a pokud se Vám u nás líbilo, přejte si, aby i další ročníky byly alespoň takové jako tento.

III. ročník „Pamětnického šutru“ byl sice poznamenán zimou, vlezlým větrem, ale nic z toho neodradilo spoustu účastníků a účinkujících našeho festivalu. Tak jako každý rok přijeli a vystoupili Daltonové z Brandýsa n. L., Wostruha ze Dvora Králov-

vé n. L., Pádlo z Pardubic, The Daltons z Českých Budějovic. Novými účastníky byly kapely Modrá křef, Pardubice, Staří hoši + 1 Jihlava, Chrupa Pardubice, Fosilie Nová Paka, Prašivka Styl Kyšice u Plzně, Severka Pardubice, Giant Mountains Band České Budějovice a Ivan Tůma z Nové Paky. Domácí měli silné za-

stoupení muzikantů v podobě kapel Western country song, Fiasko a Tempo.

Všem účastníkům se tímto ještě jednou omlouváme, že nedošlo k vystoupení skupiny Lokálka. Došlo ke zdravotním potížím, které nikdo z nás nemůže ovlivnit. Takže snad příště.

Děkujeme všem, kteří přišli a vytvořili pohodu malého, leč krásného festivalu.

za VCS **Jiří Zborník**

DIVADELNÍ SOUBOR KLICPERA „ŽIJE“

... a ještě pár řádeček o nás, o lidech, kteří pořád zapáleně pracujeme a děláme, co umíme.

Můžete se těšit, soubor Klicpera totiž připravuje pro své skalní příznivce opět něco pikantního a snad pro všechny věkové kategorie.

Nacvičuje tři hry, které předvede při slavnostním otevření našeho nového divadla.

První hra „POTOPA“ bude věnována památce našeho rodáka a dramatika Václava Klimenta Klicpery, další, neméně zajímavá ukázka bude naopak od našeho současného a velmi slavného autora, pana Antonína Lauterbacha, která se odehrává v dávné historii na hradu Bezděz - „Věžeň na Bezdězu“.

Ovšem velkolepá šou se připravuje na další ročník divadelního festivalu. Je to hra podle slavného amerického muzikálu „Někdo to rád horké“. Uvidíte opět své známé a oblíbené tváře, ale hlavně mnoho dalších nových herců, mezi kterými se objeví i zpěvák chlumecké kapely, Luboš Suchánek. Hudbu dokreslí velmi obratní mladí muzikanti z orchestru Melody-brass.

Soubor Klicpera se také v současné době rozrostl o nové mladé tváře a tento zbrusu nový kolektiv spolu se zkušenými staršími členy nastudoval pohádkovou hru Kouzelný kvítek, který jste mohli zhlédnout na loňské divadelní přehlídce. Po-

hádku ocenilo chlumecké publikum svým hlasováním jako nejlepší představení. Soubor s ní navštívil i různá místa, např. Přelouč, přehlídku v Hořicích v Podkrkonoší, Hradec Králové, Klamoš, přehlídku sokolnických divadelních souborů v Lázních Toušni. Všude sklídila velký úspěch. Nyní nás čeká ještě představení ve Skřivanech, kde hrajeme pro základní školu a v Nechanicích. Mladí herci však nechtějí zahálet a hodlají připravit další pohádkovou hru.

Touto cestou bych chtěla oslovit další zájemce z vašich řad, kteří by měli zájem s námi hrát a nebáli se vystupovat na jevišti. Jestli to s námi chcete také zkusit, přijďte se podívat. Od září budeme pak zkoušet v nových prostorách divadla.

Budoucnost se vyvíjí velmi pozitivně, protože budeme mít odpovídající zázemí pro naši práci. Velice se těšíme na nové členy.

Připravujeme pro naše mladé členy také pobyt v přírodě na Potštejně o letních prázdninách pod stany, a to od 18. 8. do 20. 8. Přivítáme i nové tváře, pokud se někdo ještě stihne přihlásit. Dobrá příležitost pro seznámení, ne? (Kontakt telefon. číslo 604 783 443, nebo 736 181 202 - manželé Zubrovi.)

Přijďte mezi nás!

Bc. Ladislava Zubrová

PRO ZÁJEMCE O LITERATURU FAKTU

Jak se dozvídáme z tisku, rozhlasu i televize, pozornost čtenářské veřejnosti v poslední době vzbudily dvojdielné paměti rusínského generála M. Kričalušeho, který přežil gulag i těžké boje v řadách československé brigády i armádního sboru, a dokonce i parašutickou akci v hlubokém týlu nepříteli.

Literárního zpracování úspěšné knihy, jejíž oba díly jsou po několika dnech takřka vyprodány, se ujal historik a spisovatel dr. Karel Richter. Dílo se, podle recenzních ohlasů, čte jako napínavý román. Vyšlo pod názvem M. Kričaluš - K. Richter, Účtování s časem, 1. část V náruči gulagu, 2. část Zač jsme bojovali. Přečtěme si úryvek ze závěrečné kapitoly:

„Po několikadenním odpočinku jsme se 5. února 1945 chystali k novému útoku. Tentokrát s dělostřeleckou podporou, kterou organizoval velitel dělostřelectva brigády major Sacher. Přesně ve 12.30 začali dělostřelci metodicky přeorávat nepřátelské zákopy. Po půlhodině se děla a minomety odmlčely a červená raketa nás vybědla, abychom vyrazili vpřed. Útok však uvázl. Vojáky čtvrtého a pátého praporu se nepodařilo přimět k vyra-

žení, neboť se rozežvala nepřátelská děla a ozvaly se i kulomety. Muži se tiskli do sněhu. Poručík Tyrichtr se zvedl v palbě a vykřikl na plné plíce: „Druhá roto, na zteč vpřed!“ Sám se svou spojkou vojínem Kroupou vykročil v čele rojnice své roty. Jeho příklad zapůsobil neodolatelně i na mě. Zapomněl jsem na všecko opatrnost. Zvedl jsem se a rozhlédl se po své četě: „Jdeme, kluci!“ zvolal jsem. „Proskočíme!“

Neproskočili jsme. Pár kroků ode mě se zablesklo, ucítil jsem prudký úder do prsou a dál už nevím nic. Probudil jsem se až na posteli v polní nemocnici po operaci, při níž mi z těla vyndali střepinu jako dlaň. Pro mě tím válka skončila. Až mě propustí z nemocnice, bude už po všem. Dodatečně s velkým zpožděním se dozvím, že ten útok 5. února nakonec taky ztroskotl a statečný poručík Tyrichtr byl zasažen dávkou z kulometu. Zemřel pryč v nemocnici na otravu krve...“

Kniha končí generálovým vyprávěním o jeho poválečných osudech, až do roku 1968, kdy po invazi vojsk Varšavské smlouvy jako československý generál odmítl sovětský požadavek odzbrojení své divize, strhl si z blůzy všechna sově-

ská válečná vyznamenání a hodil je sovětskému veliteli na stůl se slovy: „Všecko jste po...li, všecko, za co jsme společně bojovali!“ V době normalizace byl za to vyloučen z armády, degradován na vojína. Přes pokročilý věk a následky frontových zranění pracoval jako pomocný dělník. Zapojil se do disentu a podepsal Chartu 77. Richter v závěru cituje jeho slova: „Můj podpis na Chartě 77 způsobil, že jsem se stal psancem. Podepsal jsem i Několik vět a zúčastnil se všech signatářských a protestních akcí stejně jako můj přítel a spolubojovník, někdejší velitel dělostřelectva 3. brigády generálporučík Vilém Sacher. Oba jsme byli degradováni na vojíny. Perzekuce postihla i naše rodiny. Oba jsme byli nuceni s hořkostí prosakující až na dno duše ptát se sami sebe: „Zač jsme bojovali?“

Před nedávnem vyšla ještě jedna kniha, o které bychom se rádi zmínili. Nakladatelství Ostrov vydalo v novém, celkem již třetím, výrazně doplněném a bohatě dokumentovaném vydání knihu historiků Antonína Benčíka a Karla Richtra pod názvem Vražda jménem re-

publiky (s podtitulem Tragický osud generála Heliodora Píky.) Zpřístupnění nejtajnějších archivů, včetně dokumentů poskytnutých ruským prezidentem B. Jelcinem, umožnilo autorům doplnit údaje a podrobně vylíčení pozadí politické justiční vraždy a pozdější rehabilitace jednoho z nejčestnějších a nejzasloužilejších československých vlastenců, hrdiny 1. i 2. zahraničního odboje. Hluboký záběr autorů nás formou literatury faktu

sugestivně zavádí do zákulisí diplomacie, zpravodajských her i politických intrik. Ze svědectví L. Řičicové, pracovnice 5. oddělení gen. štábu, o schůzce náčelníka obranného zpravodajství plk. Bedřicha Reicina (agenta NKVD) a prokurátora-vyšetřovatele JUDr. Karla Vaše: „Reicin si postěžoval: - Je to špatné, Karle, zatím to nevypadá ani na 151et - A dr. Vaš mu bez ostychu nabídl: - Tak mi, Bedřichu, rovnou řekni, kolik pro toho Píku

potřebuješ - patnáct let, nebo rovnou provaz?... Od toho jsem přece právník, abych udělal paragraf, jaký je potřeba.“

Generál H. Píka v dopisu rodině, v noci z 20. na 21. června 1949 před popravou: „...před strašně a hrůzně tragickými okamžiky stojím klidný, vyrovnán s čistým svědomím... Jsem přesvědčen, že nejde o justiční omyl, vždyť vše je tak průhledné - že jde však o politickou vraždu...“

J.V.

CHLUMEČTÍ DIVADELNÍCI MĚLI Z PEKLA ŠTĚSTÍ

Mají ti Chlumečtí ale z pekla štěstí, chce se mi úplně divadelně zvolat. Dostala se mi totiž do ruky knížka Historie chlumeckého divadla od Antonína Lauterbacha.

Na dvě stě padesátí dvou stranách knížky probíhají před očima dějiny nádherného světa divadla od prvních počátků za Klicperových studentských let až po zatím poslední 58. ročník divadelního festivalu Klicperův Chlumeč.

Měli Chlumečtí štěstí, že mladý učitelský čekatel dostal první místo svého působení právě tam. Nadšeně pracuje tento mladíček v Sokole a souběžně i v ochotnickém souboru. Výrazné literární nadání ho vedlo k tomu, že nejen sám tvořil, ale znal cenu psaného. A tak od počátků svého působení pečlivě schraňoval všechny doklady divadelní činnosti v Chlumu. Při listování knihou si čtenář uvědomí, kolik údajů skrývá tento text. Bez dokonalého archivu plakátů, programů, fotografií by takového díla nemohlo vzniknout.

Měli Chlumečtí štěstí, že v roce 1937 pana Lauterbacha a jeho přátele ve spolku napadlo pořádat pravidelný festival divadelní tvorby pod názvem Klicperův Chlumeč. A tato tradice přes všechny peripetie a pokusy o jeho různé využití i zneužití vydržela neuvěřitelných 58 roků a stále žije.

Měli Chlumečtí štěstí, že současní městští zastupitelé se kulturou zabývali natolik, že sehnali prostředky, síly pro zrod plánů a následně i pro realizaci důstojného stánku Thálie. Houževnatost, osvědčenost Chlumeckým s lehkou závisťí moc přejí.

I já jsem měl štěstí, že jsem poznal vzácného člověka, spisovatele, dramatika, režiséra i herce, nositele nejvyššího ochotnického ocenění Zlatého odznaku J. K. Tyla - pana Antonína Lauterbacha.

RUDOLF FALTEJSEK

Autor je režisér a pedagog

!VÝZVA!

NADAČNÍHO FONDU PRO VÝSTAVBU VÍCEÚČELOVÉHO KULTURNÍHO ZAŘÍZENÍ V CHLUMCI NAD CIDLINOU

Finanční částka na účtu nadačního fondu z vašich darů se blíží téměř půl milionu korun. Nadační fond uhradil první faktury na vybavení bufetu nádobím, které jistě přispěje k naší dobré pohodě při různých akcích.

Na poslední schůzce nadačního fondu bylo rozhodnuto, že Klicperův dům bude mít svoji kroniku, kde v úvodu poděkujeme vám všem, kteří jste přispěli a pomohli vybudovat důstojný kulturní stánek. Budou zde zveřejněna jména bez rozdílu, jakou částkou kdo přispěl.

V současné době vrcholí stavební práce na budování Klicperova domu. Nadační fond bude zadávat již brzy výrobu pamětní desky se jmény občanů a firem, jež přispěli částkou nad 10 000,- Kč. Opět přinášíme aktuální přehled všech dárců (tučně jsou vytištěni dárce nad 10 000,- Kč).

Vyzýváme hlavně chlumecké firmy, které zde nejsou jmenované, aby trvale podpořily kulturu v Chlumu nad Cidlinou svým darem.

Děkujeme všem, kteří již dali najevo, že jim kulturní život v našem městě není lhostejný.

Antonín Lauterbach

čestný předseda NF

a

Mgr. Jana Bernartová

předsedkyně správní rady NF

PŘEHLED DÁRCŮ:

ANZA s.r.o.

Bohemian Waste Mangerr

Building plast s.r.o.

DESPA s.r.o.

Dr. Pio Kinský dal Borgo

Giovanni Kinský dal Borgo

FOLBER s.r.o.

K. Gott

J. Hamplová

J. Hlídek

manželé Komárkovi

Kovoplast Chlumeč nad Cidlinou, a.s.

Květinářství Azalka

A. Lauterbach

LUNA - velkoobchod

M. Malý - závodní stravování

Obč. sdruž. Město v zahradách

OSEVA UNI

Perena, společnost s.r.o.

Permt ORO

P. Pokorný

PRO AUTO LOUDA s.r.o.

Rybářství Chlumeč nad Cidlinou, a.s.

JUDr. Řeháček P.

Sokol - divadelní soubor Klicpera

manželé Švecovi

TEROM

Ing. Uchytíl M.

JUDr. Vaníček Z.

J. Vosáhlo

Ing. Arch. Zima J.

M. Zmítka

Narodila se v obci Mosty u Jablunkova, která leží na česko-slovensko-polských hranicích. Budiž nám nyní prominuta malá historická odbočka: V roce 1938 celý kraj patřil k území okupovanému polskou armádou a násilně připojenému k Polsku. Dokonce vstoupil do dějin druhé světové války. Diverzní bojová skupina německého wehrmachtu v síle sedmdesáti mužů pod velením poručíka Franze Herznera a politickým dohledem bývalého sudetoněmeckého poslance Franze Maye (který na konci války bude organizovat v Sudetské župě záškodnické jednotky werwolfu), v noci z 25. na 26. srpna 1939 z prostoru Žiliny postupovala rychlým pochodem lesními stezkami k tehdejší slovensko-polské hranici. Teprve při krátké zastávce před jejím překročením se muži dozvěděli jméno železniční stanice, které se mají zmocnit před zítřejším ranním zahájením německo-polské války v rámci zajištění jablunkovských tunelů pro vlakové transporty vojsk. Velení nadřízené 7. pěší divize však Herznerovu skupinu už nestihlo vyrozumět, že útok na Polsko, a tím i jejich přepadová akce, se o několik dnů odkládají. Stanice Mosty byla střežena polskými vojáky. Diverzní jednotka, rozdělená na skupiny, zaútočila. Propukla střelba, vybuchovaly ruční granáty. Útočníci se ztrátou několika mužů pronikli k budově stanice. Poláci ustoupili k budově školy, kde se zabarikádovali a palbou z oken přitlačili útočníky k zemi. Skupině polských vojáků se podařilo využít jejich zablokování palbou k rozmontování třístametrového úseku kolejí vedoucích k tunelům. Když se Němci před úsvitem pokoušeli s ukořistěnou polskou lokomotivou, narychlo ozdobenou prapory s hákovým

křížem, projet k tunelům, uvázli v místě, kde byla přerušena trať, a ocitli se v soustředěné palbě polských obránců, kteří jim kladli urputný odpor. Když polským hraničářům dorazily posily, hrozilo Němcům, že budou obklíčeni a zajati. V kritické chvíli se objevila spojka s rozkazem: „Okamžitě zastavit boj a ustoupit zpět za hranice!“

V Mostech tedy 2. světová válka nedopatřením německých štábů začala o čtyři dny dříve, než měla. Půvabná mladá žena, s kterou jsme se dnes sešli k rozhovoru, se v Mostech sice narodila, ale v době těchto pohnutých událostí ještě dávno nebyla na světě. Dokonce i její otec byl ještě v útlém dětském věku, takže nevnímá, co se tu odehrálo: Slyšela však o tom vyprávět od dědy a zdejších starousedlíků, z nichž někteří dosud žijí. Kraj, z něhož pochází, obývali od nepaměti Češi, Poláci i Němci žijící v přátelské shodě, porozumění a družnosti, s výjimkou období, kdy tu šovinističtí agitátoři rodmymchávali nacionalistickou nesnášenlivost. Ty neblahé časy našťastě pomínuly, ale lidé, kteří se narodili a žili v končinách, kde v minulosti vřely uměle rozpoutané národnostní sváry, mají v genech zvýšenou citlivost národního vědomí a hrdosti, a tím i zvroucnělý vztah k jazyku, kultuře i historii svého národa i v Čechách, na Moravě, i ve Slezsku. Z téhož pramene vyvěrá také činorodost, která je vrozeným životním instinktem příslušníků malých národů, jako je český, v minulosti osudově čelících častému ohrožení a prodírajících se vpřed a vzhůru pracovitým přičiněním.

Taková zřejmě je i ředitelka nově zřízeného či vlastně obnoveného městského kulturního střediska

MARCELA PŘEROVSKÁ

Pochází ze zemědělské rodiny. Děda s babičkou si se vlastnili usedlost nazývanou gruntem, což by mohlo vyvolat představu zámožnosti, ale grunt v chudém horském kraji jen s vypětím sil vynášel tolik, kolik bylo zapotřebí k zajištění živobytí pro rodinu s více dětmi. Dědeček s babičkou byli

v padesátých letech, když se v Mostech organizovalo zemědělské družstvo, z gruntu i s deseti dětmi vykázaní, ale když se ukázalo, že družstvo nezvládá obhospodařování všech vlastněných polí, bylo jim hospodářství zase v zpustošeném stavu navraceno a museli se ujmout hospodaření s přísně stanovenými dodávkovými povinnostmi, takže žili z ruky do úst. Otec se vyučil topenářem a po svatbě s maminkou, která pocházela z vesnice Dobrá u Frýdku a byla tkadlenou v závodě Slezan, pracoval jako dělník v Trineckých železárnách. Hospodářství převzal tatínkův bratr. Má dnes spoustu plánů, neboť kraj se zvelebují, chudoba mizí. Staví se tam dálnice, rozvíjí se turistika, na svazích se budují sjezdovky pro lyžaře...

Marcelu Přerovskou vrozená podnikavost vedla k vystudování střední ekonomické školy, která jí otevřela široké pole působnosti všude, kde se vyžaduje účetnictví, přesná evidence, pořádek a organizovanost a kde se dá zároveň uplatnit představivost, nápady a promyšlený postup. Mohla navíc osvědčit i schopnost energického jednání, pracovitost a smysl pro kul-

turního i písemného projevu jako výsledek záliby v četbě a hlubokého zájmu o divadlo a kulturu vůbec.

S Chlumcem nad Cidlinou ji zcela netušeně spojil rozmar osudových náhod, v tomto případě šťastný a příznivý pro ni i pro naše město.

„Na svatbě svého bratrance jsem se seznámila s jeho kamarádem, který pocházel z Krušných hor a vystudoval vojenskou technickou akademii. Byla z toho láska na první pohled. Po dvouleté známosti jsme se vzali. Manžel mi dal nejenom příjmení, ale i dvě krásné, zdravé děti, které se mají k světu a dělají mi radost. Dal mi i pro mne nezapomenutelná léta šťastného manželství plného vzájemné lásky a porozumění. Syn Jeník dojíždí do novobydžovského gymnázia, dcera Kristina je studentkou střední zdravotnické školy a zajímá se o možnost studia farmacie.“

Manžel jako vojenský inženýr byl přidělen ve funkci letovoda do radarové stanice Protivzdušné obrany státu u Chlumce, kam se na jaře roku 1988 přistěhovali. Později byl v hodnosti kapitána jmenován velitelem stanice. Jako odborník vynikajících kvalit byl pověřen zpracováváním odborných předpisů pro potřeby NATO. V okamžiku vrcholné životní pohody však při tragické autohavárii na náledí u Žatce zahynul. Na paní Marcelu dolehla náraz celá tíha starostí o rodinu. Ve svém dosavadním životě vystřídal různá zaměstnání. Pracovala jako účetní v administrativě chlumecké zvláštní školy, v sekretariátu podniku Lesy Chlumec n. C., v účetní kanceláři stavební firmy v Hradci Králové, ve firmě Rebellpetrol a posléze jako podílnice Obchodního sdružení Přerovská-Zborek. Nějaký čas zastávala funkci manažerky místního fotbalového klubu. Mohla si říci

s básníkem Janem Nerudou: „Já ledasčím jsem byl v tom božím světě, však čím jsem byl, tím jsem byl rád.“ Ptám se, co ji přimělo vstoupit na kolbiště konkurzního výběru ředitele městského kulturního střediska.

Usmívá se, jako by chtěla říci: A proč bych nemohla? Co je na tom divného? Cožpak se ekonomka a manažerka nemůže ucházet o vedení čehokoli včetně kultury ve městě, jako je Chlumec? Zajisté může, a jak vidět, úspěšně. Má otázka ovšem nevyplývala z pochybností, jestli má vzhledem ke své dosavadní profesionální orientaci patřičné předpoklady pro danou funkci. Čtěl jsem od nové paní ředitelky městského kulturního střediska slyšet, jaká předsevzetí provázela její rozhodnutí, z jakých úvah vyplynulo a s jakým programem předstoupila před výběrovou komisi.

„Zájem o kulturu, knihy, noviny a časopisy, hudbu, divadlo, filmy, rozhlas i televizi je od malička neoddělitelnou součástí mých zájmů. Nejenže jsem postupně během svého životního vyzrání za svobodna i v manželství kulturu všemožně a dychtivě vstřebávala ve všech jejích žánrech a podobách jako barvitou a velice živou protiváhu strohých a zdánlivě neživých a bezbarvých účetnických výkazů, ale vždycky jsem zároveň toužila vstupovat do ní aktivně. Bavilo mě zapojovat se do kulturních akcí uplatněním svých profesních znalostí a manažerských schopností. Vyzkoušela jsem si to jako čestná členka Vodácko-cyklistické společnosti při pořádání populárního country festivalu, ale i při provozování ochotnického divadla.“

Od roku 2004 je Marcela Přerovská členkou chlumeckého divadelního souboru Klicpera. V něm kromě družného, přátelského kolektivu našla široké uplatnění pro všechny své kulturní záliby a dispozice v plném souladu s manažerskými dovednostmi a zkušenostmi. Tady šíje kostýmy, zapojuje se do propagace, promýšlí organizaci a rentabilitu akcí.

Již dlouho se zamýšlí nad stavem kultury v Chlumci. S radostí zjišťuje, kolik je tu hudebních, pěveckých, hereckých, literárních i výtvarných talentů schopných dospět k uměleckému projevu, které ovšem někdy nemají dostatek příležitostí se rozvinout. Buď vegetují v ustrnulém průměru anebo přímo zakrňují v bezvýhodné izolovanosti a veřejném nezájmu. Je tu i řada institucí ochotných a schopných něco užitečného pro kulturu ve městě udělat, ale vinou nekoordinovanosti se jejich úsilí třísí a jejich akce si navzájem překážejí, berou si návštěvníky vítr z plachet a více méně ztroskotávají. Potřeba scelit zdejší rozptýlené kulturní aktivity, uvést je v soulad a cílevědomě pro ně získávat publikum se jí jeví jako prvořadý úkol péče o kulturu v Chlumci.

Výstavba víceúčelového kulturního zařízení je podle ní splněním základního předpokladu pro ucelené komplexní řešení koordinované kulturní činnosti, jejíž řízení se správa města rozhodla svěřit nově zřízenému městskému kulturnímu středisku.

Marcela Přerovská nabídla výběrové komisi návrh souborné koncepce činnosti kulturního střediska, provozování a rozvoje kultury v Chlumci nad Cidlinou. Je rozčleněn na deset kapitol, z nichž sedm se týká dokončované stavby víceúčelového kulturního zařízení. Počítá s racionálním využitím všech prostor budovy, velkého sálu s jevištěm, předsálí i půdních prostor. Ve velkém sále se budou celoročně provozovat divadelní představení (včetně festivalu Klicperův Chlumec), kino, různá neveřejná i veřejná vystoupení, shromáždění, přednášky, koncerty. Předsálí bude sloužit kulturním a osvětovým akcím komornějšího rázu. Lze je pronajímat institucím pro rozličné společenské příležitosti, shromáždění či oslavy. V půdních prostro-

rách lze podle autorčiny představy pořádat výstavy. Návrh řeší i financování činnosti městského kulturního střediska. Bere přitom v úvahu získávání finančních prostředků z dotačních fondů Královéhradeckého kraje, Ministerstva kultury ČR, příspěvků podnikatelské sféry i z rozpočtových položek města jakožto zřizovatele i z příspěvků Nadačního fondu, s nímž městské kulturní středisko zamýšlí těsně spolupracovat. Předpokládá se samozřejmě trvalá součinnost s divadelním souborem Klicpera, se správou kina, Domem dětí a mládeže, ZUŠ i základní školou a všemi místními sportovními a jinými organizacemi, sdruženími a spolky. Do programu své činnosti městské kulturní středisko hodlá zahrnout i soustavnou spolupráci s redakční radou Chlumeckých listů v společném úsilí o plynulé zabezpečování jejich reprezentativní, informativní i kulturně osvětové funkce tiskového orgánu města i celého chlumeckého regionu...

Návrh programu, který Marcela Přerovská zajistil vítězství v konkurzu na ředitelský post, je podle jejího ujištění pouze předběžným rámcovým vytyčením hlavních směrů péče o kulturu v Chlumci jako centru regionu. Promýšlí řadu námětů, jak ještě doplnit a obohatit program rozvoje chlumecké kultury, aby nebyla jen náhodně posešívána z jednotlivých příležitostných akcí, které výjimečnou atraktivitou slibují finanční zisk.

„Chtěla bych mimo jiné ve spolupráci se zdejší knihovnou, která bezpochyby patří k nejlepším v kraji, pořádat pravidelné podvečerní besedy o nových knihách spojené s četbou ukázek i s rozhovory s autory, členy Klubu autorů literatury faktu při Obci spisovatelů, s nímž bych ráda dohodla pravidelný kontakt. S Katkou Vítkovou, studentkou FAMU, jsem se předběžně domluvila na založení filmového klubu. S akademickými sochaři a malíři manželi Adamcovými, kteří patří k předním českým umělcům a k našemu štěstí žijí a tvoří v nedalekém Štítě, bych chtěla projednat možnosti zřízení galerie výtvarného umění a v součinnosti se ZUŠ, domem dětí a ZŠ promyslet možnosti zapojování mladých talentů do různých výtvarných soutěží...“

Paní ředitelka Přerovská přímo hoří nadšením a nedočkavostí, s jakými je odhodlána se ponořit do moře práce a povinností, které ji čekají. Je si vědoma toho, že břemeno, které se vynasnaží pozvednout, je obrovské. Lidé si zvykli na každodenní vysedávání u televize, hned tak se jim někde nechce. Je připravena potýkat se i s nepochopením a možná i se zlovolnou nevráživostí. Ale cíl, který si vytkla, posunout chlumeckou kulturu v duchu jejích slavných tradic do nové fáze vývoje, jí stojí za to. Věříme, že chlumecká veřejnost ji v jejím chvalyhodném a rozhodně záslužném úsilí podpoří.

Karel Richter

DOPLŇOVAČKA

1	T				
2	T				
3	T				
4	T				
5	T				
6	T				

Naši představitelé 1950-51

1. Kuřácká potřeba
2. Část jídelního servisu
3. Zvířecí ústa
4. Psací potřeba
5. Zásah
6. Cizokrajný pták

Rozluštění na str. 41

LV

INZERCE

INZERCE

HISTORIE CHLUMECKÉHO DIVADLA

Ani rok 1952 nebyl lepší. Stagnace v činnosti spolku pokračovala, i když jsme se pokoušeli zkoušet několik her, ale vždy z toho sešlo, protože se začal vyhrcovat poměr předsedy a režiséra O. E. Leska k některým hercům, bývalá spolupráce mezi ochotníky mizela, takže nakonec řada herců odmítla hrát a ze spolku vystoupila. O. E. Lesk, stav se ředitelem jednatelství střední školy a zároveň kulturním referentem a nadto ještě členem politického byra v Novém Bydžově s právem nosit pistoli, divadlo úplně zanedbával pro jiné naléhavější úkoly, povahově se úplně změnil, stal se panovačným až arogantním z moci svého úřadu, takže se nakonec i veřejné mínění proti němu vyhrlovalo natolik, že se pojednou přes noc objevily po Chlumci hanlivé nápisy.

Načež zasáhlo i politické byro, které Leska povolalo do Nového Bydžova k výslechu. Z tohoto utajovaného jednání se přesto donesly některé zvěsti do Chlumce. Na příklad, že po zahájení vyšetřování pojednou zhasla světla, takže O. E. Leska potom byro vyslýchal při svíčkách. Množily se i různé dohady, proč mu neodebrali pistoli, proč naopak mu na závěr vyšetřování oznámili, že si pro něho ráno přijdou. Jak tomu bylo doopravdy, se už asi nikdy nedozvíme, ježto pochybujeme, že by někdo z těch, co ho soudili, pokud ještě žije, našel odvahu objasnit celou pravdu. Jisto je, že po návratu domů prožil velmi těžkou noc, v níž se rozhodoval o životě a smrti. Zaručeně se dověděl, proč mu ponechali pistoli. Dne 4. září 1952 se zastřelil na hrobu svých rodičů.

Odešel tedy člověk, učitel, herec, režisér a autor několika divadelních her (Kruh lásky, Velký Monari, Nejkrásnější role, Peldramové, Jedné noci, ve spolupráci To bylo tenkrát, Odtroubeno), který v Chlumci, ač ne rodák, vykonal hodně dobré a záslužné práce na kulturním poli a který pro svou neovladatelnou vášeň, tehdy ještě trestnou, byl donucen předčasně ukončit svůj jinak plodný život.

KLICPERA — DRAM. ODBOR ZÁVOD. KLUBU ROH — MIRA, NÁRODNÍ PODNIK, V CHLUMCI N. CIDL.

SOBOTA 22. LISTOPADU 1952

V. K. Klicpera:

Potopa světa

Veselohra o 2 jednáních s úvodem V. Horyny
Režie: A. Lauterbach — Scéna: J. Rajm — Světla: V. Hájek
Zvuková kulisa: A. Kadečka-S. Vošoust

Osoby a obsazení:

Vošoust, sedlák	A. Lauterbach
Dorota, jeho žena	M. Vaňousová
Honza, pohunek	V. Starý
Kořínek, soused	K. Vojtěch
Lichotil, kancelářský	J. Kubů
Žitobílek, učitelský	K. Samek
Odehrává se v letech 18... v selské světnici	

V Chlumci n. C. s bohatou divadelní tradicí bylo třeba obnovit divadelní činnost. Proto se dne 16. září 1952 sešel prořídýl výbor „Klicpery“ na schůzi, aby reorganizací celého výboru a zapojením nových lidí byl učiněn předpoklad, že slavná tradice bude opět obnovena. Na této schůzi byl zvolen předsedou A. Lauterbach, který funkci přijal a slíbil, že se přičiní, aby se divadlo v Chlumci opět hrálo, zvláště když stál před všemi Klicperáky první závažný úkol uspořádat důstojné oslavy 160. výročí narození chlumeckého rodáka V. K. Klicpery. Všichni stávající členové se tedy pustili do práce a ve spolupráci s Krajským oblastním divadlem v Hradci Králové připravili vzhledem k velmi krátké době dvě Klicperovy hry k jeho oslavě.

Oslavy byly zahájeny 18. listopadu hrou Potopa světa, kterou náš soubor toho dne odpoledne sehrál pro mládež (jako premiéru ji však uviděli již 15. listopadu v Kosičkách). Večer pak promluvil V. Horyna na celovečerní přednášce O životě a díle V. K. Klicpery se světelnými obrazy, která se bohužel setkala s malým zájmem veřejnosti.

KOD z Hradce Králové vystoupilo 21. listopadu s hrou Divotvorný klobouk a 22. listopadu večer jsme divadelní část ukončili při vyprodaném hledišti hrou Potopa světa. Jelikož oslavy probíhaly zároveň i v Hradci Králové, dostalo se nám té cti hostovat s touto hrou 20. listopadu na hradecké scéně Klicperova divadla.

Celý vzpomínkový program byl ukončen položením věnců k pomníku V. K. Klicpery na náměstí, na rodný domek a k desce na bývalém okresním soudu, kde V. K. Klicpera kdysi hrával, a která byla při této příležitosti odhalena za přítomnosti oficiálních zástupců KNV a KOD a místních organizací. Na zámku v muzeu Chlumecka byla otevřena výstava v Klicperově síni. K těmto oslavám byla vydána brožura.

Hrou Potopa světa se těšili i diváci v Lovčicích (29. 11.), v Míře n.p. (6. 12.) a v Mlékosrbech (7. 12.). Na fotu č. 1 Honza V. Starý, Vošoust A. Lauterbach, Dorota M. Vaňousová, č. 2 lichotil J. Kubů, Žitobílek K. Samek.

V roce 1953 se divadelní činnost začala slibně rozvíjet. Pořádilo se získat několik divadelních nadšenců, přihlásil se i nový režisér J. Jaroš. Nastudovaná hra Potopa světa v loňském roce se stala zájezdovou hrou číslo jedna. Objeli jsme s ní řadu venkovských scén. Ale objevily se i potíže. Toho roku zle řá-

dila chřipka, která bohužel zasáhla i naše řady. Těsně před plánovaným zájezdem do Žiželic onemocněl J. Kubů a představení jsme byli nuceni odložit. Nový termín byl stanoven na 15. ledna, ale onemocněla M. Vaňousová. Na štěstí se dobrovolně přihlásila M. Jirušková, která přes noc nastudovala úlohu Doroty. Druhý den jsme její výstupy přezkoušeli a večer se hrálo. Tím byla zároveň objevena herečka velmi obětavá a pro divadlo záněná. Stala se platným členem našeho souboru.

Na tom však nebylo dosti. Onemocněl V. Starý. Měli jsme před zájezdem do Humburk. Zde došlo k většímu přesunu. A. Lauterbach nastudoval Honzu a úlohu Vošoustu převzal S. Vošoust. V Humburkách jsme hru uvedli 28. ledna. Na tamější jeviště se naše kulisy nevešly, pomohli jsme si závěsy.

Po zájezdech ve Vápně 1. února odpoledne a večer, v Pásmětníku 14. února a v Hlušicích 22. února onemocněl K. Vojtěch, takže v Nepolisech 5. dubna v úloze Kořínek vystoupil J. Jaroš.

Klicpera, závodní klub ROH Mira v Chlumci n. C.

Divadlo v Dělnickém domě
V sobotu 23. a v neděli 24. května 1953 ve 20 hod.

A. N. OSTROVSKIJ:

VÝNOSNÉ MÍSTO

Komedie o 5 jednáních v překladu Ladislava Fikara. — Režie J. Jaroš, Scéna: Švec, Kotas. — Světla, zvuk: A. Kadečka. — Věstonky: K. Samek, Napovídá: Z. Obešlová.

A. V. Višněvský	J. Paukert
A. Pavlovna	J. Houšková
V. N. Zadov	J. Jaroš
A. A. Jusov	J. Kubů
O. P. Bělogubov	A. Lauterbach
F. G. Kukuškinová	M. Vaňousová
Julinka	M. Zemanová
Pavla	M. Jirušková
Mykin	V. Hájek
Doružev	K. Samek
I. úředník	S. Vošoust
II. úředník	K. Holoubek
III. úředník	S. Rada
Antonín	J. Skalický
Stázka	O. Hembalová
Vasilij	J. Horyna
Grigorij	K. Vojtěch

M. Jirušková, J. Jaroš

Mezitím se začala zkoušet hra Výnosné místo od A. N. Ostrovského. Režie byla svěřena novému členu J. Jarošovi. Soubor věřil, že to myslí upřímně, co se týče práce v dramatickém souboru Klicpery. Během zkoušek však vyvstaly různé potíže, které se stupňovaly a vyvrcholily těsně před premiérou v Chlumci, kdy režisér Jaroš odmítl hrát. Po rozmluvě s předsedou spolku hra byla zachráněna, ale pro příště byly z toho vyvozeny důsledky, jelikož bylo patrné, že Jaroš by svým neodpovědným jednáním rozbil celý soubor. Bylo mu proto poděkováno za jeho práci ve Výnosném místě a sděleno mu, že s ním kolektiv v budoucnu již nebude počítat.

J. Paukert, J. Houšková, J. Jaroš

Premiéru této hry jsme měli opět na vesnici. Dne 2. května ji uviděli v Nepolisech, 10. května ve Vápně, dne 16. května v Klamboši a v Chlumci ve dvou představeních, v sobotu 23. a v neděli 24. května.

V září jsme navázali přátelské styky s členy ZK Rako z Rakovníka, s jehož režisérem, bývalým členem naší jednoty S. Cónem, jsme dojednali jejich zájezd k nám. A tak v neděli 6. září vystoupily oba soubory „Rako“ i „Klicpera“ ve společném představení W. Shakespeara Zkrocení zlé ženy aneb Jak zkrotit saň. Ve hře hráli tito chlumečtí herci: K. Vojtěch, J. Kubů, K. Samek, J. Jaroš, M. Vaňousová a A. Lauterbach.

Podzimní sezónu jsme zahájili až 14. listopadu v Chýšti premiérou čtyř aktovek, A. Krylov Medvěd námluvčím, A. P. Čechov Námluva, J. Štolba Tak je to na tom světě a F. F. Šamberk Blázinec v 1. poschodí pod názvem Veselé katovky v režii A. Lauterbacha a J. Kubů. Reprízy se konaly 21. listopadu v Lišicích a 22. listopadu v Chlumci n. C.

Režisérský tandem A. Lauterbach a J. Kubů zatím připravoval drama Honore de Balzaca Eugenie Grandetová, která byla opět přednostně sehrána 11. prosince v Lišicích. V ní vystoupili. Grandet J. Kubů, Paní Grandetová E. Běnová, Eugenie M. Jirušková, Karel Grandet L. Horák, Nanon S. Žáková, Notář Cruchot A. Lauterbach, De Bonfons Cruchot St. Vošoust, Abbé Cruchot K. Samek, Des Grassins K. Vojtěch, Paní des Grassins E. Peřinová, Adolf V. Sokol.

V Chlumci n. C. se do Dělnického domu dostala 13. prosince.

Na ukončení pětiletého plánu vystoupil náš soubor 19. prosince v závodu Mira n.p. a tamnímu osazenstvu předvedl Šamberkův Blázinec v 1. poschodí.

Činnost tohoto roku jsme ukončili 31. prosince, kdy naši členové sehráli při silvestrovské zábavě aktovek A. P. Čechova Námluvy.

Dne 11. ledna 1954 se konala výroční schůze dramatického odboru „Klicpery“, při níž předseda A. Lauterbach podal souhrnnou zprávu o divadelní činnosti za období jeho zvolení předsedou po tragicky zemřelém bývalém předsedovi O. E. Leskovi. Uvedl všechny hry i místa našich zájezdů a ukázal na to, že naše činnost v roce 1953 nebyla malá. Tím odpověděl na výtku předsedy ONV E. Kalouse při veřejné schůzi, že se v Chlumci málo hraje, že je Chlumecké město divadelní s bohatou divadelní tradicí, pak při nahlédnutí do naší činnosti by poznal, že dramatický soubor „Klicpera“ byl naopak velmi činný, neboť od listopadu 1952, kdy jsme opět zahájili činnost, až do konce r. 1953, tedy za plných 14 měsíců, jsme provedli 27 představení, z toho 8 premiér. Připadají tedy na každý měsíc dvě představení. Teprve v takovémto vyčíslení vynikne práce, kterou konáme dobrovolně, rádi a hlavně zadarmo, neboť mnohým tato souvislost uniká a rádi psa bijí, když si hůl najdou.

V tomto roce jsme stáli před dvěma velkými úkoly, které ovšem nezvládne jedinec, nýbrž celý kolektiv pracovníků, kteří se k té práci dobrovolně přihlásili. Je to Klicperův Chlumec, který má být opět obnoven v bývalé síle a za druhé úprava Dělnického domu na Klicperovo divadlo.

Divadelní sezónu jsme zahájili 18. ledna 1954 zájezdem do blízkých Žiželic, kde jsme uvedli v loňském roce nastudovanou hru Honore de Balzaca Eugenie Grandetová.

Vedení ZK Fruta Žiželice nás velmi vřele a sympaticky přijalo a naše provedení hry se obecenstvu líbilo.

Dne 21. února jsme ji potom opakovali v Chlumci při poměrně slabé návštěvě, která je omluvitelná přílišnými mrazy, takže venkov se nedostavil, a potom navíc dobou, do níž spadají ještě plesy.

Mezitím se studovala nová hra od Fr. Kožíka Práteleství, kterou jsme jako premiéru sehráli 28. března v Lišicích, které se staly jednou z nejlepších našich dosavadních „štací“.

F. Kožík Práteleství
M. Vaňousová, A. Lauterbach

Obecenstvo bylo po celou dobu velmi ukázněné, sledovalo s velkým zájmem hru po celá tři jednání a své uspokojení projevovalo vždy silným potleskem.

Hra v režii Lauterbacha a scéně K. Holoubka byla obsazena takto: Dr. Evžen Kolbe St. Vošoust, Doktor Viktor Paal A. Lauterbach, Marie Paalová Jiřina Houšková, Dr. Martin Tonner K. Holoubek, Setra Alžběta M. Vaňousová, Jan Hartberg J. Haltuf, Dominik K. Samek.

Potom jsme s ní zajeli 3. dubna do Krakova při poměrně slabé návštěvě, i když sál v jejich sokolovně mohl klidně pojmout přes 200 diváků.

V Chlumci se konečně objevila na scéně v Dělnickém domě 11. dubna. Jednotlivé postavy byly už propracovanější a rychlý spád i znalost rolí přispěla k dobrému provedení.

A. N. Ostrovský „Pozdní láska“
„V. Ch. Lebeděkinová“ - M. Jiruškova
„N. A. Šavlov“ - J. Kubů

Poslední zájezdy s touto hrou se konaly 25. dubna do Nepolice a 5. června do Lužce. Zde v úloze Hartberga místo J. Haltufa hrál R. Kinský.

J. Kubů pro své první vystoupení v roli režiséra si vybral hru od ruského autora A. N. Ostrovského Pozdní láska. Brzo seznal, že všechno nejde hladce. S obsazením mu nastaly obtíže. Obsazený J. Horyna byl odvolán na školení. Po delším hledání se podařilo získat Odonu Celleru, který se pak stal platným členem souboru. Mnohem větší obtíž nastala v obsazení ženské úlohy Ludmily, kterou nacvičovala E. Peřinová. Těsně před premiérou onemocněla. Naštěstí byla na tuto úlohu získána D. Svobodová, která ji za dvě zkoušky nastudovala, a tak mohl dram. soubor „Klicpera“ zajet dne 24. dubna do Lišic a sehrát ji zde v obsazení, jak uvedeno na přiloženém plakátu.

ZK ROH Mira, n. p., dram. odbor Klicpera Chlumec n. C.

V neděli dne 2. května 1954 ve 20 hod.

A. N. Ostrovskij:

POZDNÍ LÁSKA

Hra o 3 jednáních. Režie J. Kubů. Scéna J. Šver-A. Kotas. Masky K. Samek. Světla A. Kadečka. Napovídá M. Kolářová.

Osoby a obsazení:

F. A. Šavlová, majitelka domu	— — — — — S. Žáková
G. P. Margaritov, pensionovaný úředník	— — — — — J. Rajm
Ludmila, jeho dcera	— — — — — D. Svobodová
N. A. Šavlov, starší syn Šavlových	— — — — — J. Kubů
Dormédont, mladší syn Šavlových, písař	— — — — — O. Celler
O. P. Dorodnov, kupce středního věku	— — — — — K. Vojtěch
V. Ch. Lebeděkinová, vdova	— — — — — M. Jiruškova

DIVADLO V DĚLNICKÉM DOMĚ

Předprodej vstupenek Kniha, n. p., náměstí

Vstupné 3 - 7 Kčs

Hra měla svou premiéru v Chlumci dne 2. května a další reprízu 29. května v Radovesnici.

V repertoáru dram. souboru se pojednou dne 5. května objevila opět téměř po dvouleté přestávce Klicperova fraška Potopa světa v původním obsazení. Hra byla doplněna sólovými vstupy našich členů, v nichž se vystřídali V. Starý, J. Kubů, A. Lauterbach.

Po dlouhé době jsme zase sáhli po operetě. V sobotu dne 3. a v neděli dne 4. července se rozehrála na scéně Dělnického domu Jankovcova zpěvohra Teče voda proti vodě, kterou jsme už v r. 1943 uvedli právě zde pod názvem Ryba na suchu. Jména šestnácti interpretů obsahuje přiložený plakát.

A to byla tečka za divadelní činností r. 1954.

Od 1. července přešel Dělnický dům pod správu ZK ROH Mira n.p. s podmínkou, že bude sloužit výhradně kulturní činnosti, když až doposud původnímu správci Karosy pro účely tělovýchovné plně bude vyhovovat dosavadní sokolovna. Těšili jsme se, že se konečně v Chlumci n. C., rodišti Klicperově, dočkáme důstojného stánku božské Thálie.

ZK Mira pochopil význam této naléhavé nutnosti a slíbil všemožnou podporu, aby myšlenka došla uskutečnění. Proto bych

K. Konstantin, J. Jankovec - „Teče voda proti vodě“
„Fr. Ryba“ - A. Lauterbach, „Řídící učitel“ - R. Kinský
„Fr. Věrná“ - M. Vaňousová

ZK ROH Mira, n. p., dram. odbor Klicpera Chlumec n. C.

V sobotu dne 3. července 1954 po první
V neděli dne 4. července 1954 po druhé

OPERA

Teče voda proti vodě

Opereta o 3 jednáních. Napsal: K. Konstantin. Hudba: J. Jankovec. Texty: J. Urbanová. Režie: A. Lauterbach. Dirigent: V. Klemens. Tance: Taneční soubor OB. Scéna: V. Horyna. Masky: K. Samek. Světla: A. Kadečka. Napovídá: J. Lauterbachová.

Osoby a obsazení:

Fr. Ryba, převozník	— — — — — A. Lauterbach
Anič, jeho dcera	— — — — — M. Jiruškova
Václav Tichý, obuvník	— — — — — J. Kutzendorfer
Marie, jeho žena	— — — — — V. Šimcerová
Mařka, jejich dcera	— — — — — J. Houšková
Fr. Věrná, vdova	— — — — — M. Vaňousová
Ing. A. Vocel, vedoucí stavby	— — — — — R. Hrouda
Pepík, technik	— — — — — K. Kolář
Jirka, technik	— — — — — J. Strnad
Řídící učitel	— — — — — R. Kinský
Vodíčka, bývalý úředník	— — — — — J. Kubů
Itožánek	— — — — — J. Mázl
Rypáček	— — — — — M. Etel
Eva, hostinská	— — — — — S. Žáková
Bláhová, vedoucí prodejny	— — — — — D. Svobodová
Kapelník	— — — — — J. Skalický

Dále účinkují: Ženský pěvecký soubor OB, Soubor mládeže, technici, stavafci, vesničané.

rád uvedl část novinového článku z týdeníku Za socialistickou vesnici Novobydžovska ze dne 8. října 1954.

STROMY - OKRASA KRAJINY I JEJÍ PAMĚŤ DUB V POPOVICÍCH

Asi sedm kilometrů severozápadním směrem od Hradce Králové se zvedá výrazné návrší, které vstoupilo do naší historie jednou z nejkrvavějších bitev 19. století. V létě 1866 se tu strhla nelítostná bitva, spíše masakr, na nějž doplatily desetitisíce vojáků, kteří zde ztratili život. Ještě dnes, když půjdete někdejšími bojišti, snadno dojdete k přesvědčení, že tu je zřejmě oblast s nejvyšším počtem válečných pomníků, malých památníků i jen prostých kovových křížů u nás. O prusko-rakouské bitvě byly napsány stovky pojednání i knihy ze všech možných úhlů pohledu. Nač se ale asi zapomnělo, jsou stromy. Svým stínem poskytovaly vojákům obou válčících stran úlevu při odpočinku, při přesunech posloužily koruny stromů jako pozorovatelné nepřátele. A jak se dozvíme za okamžik, stromy zachraňovaly i životy.

K jednomu, který to dokázal, vás dovedu. Jen čtyři kilometry severně od známého zámku Hrádku u Nechanic leží obec Popovice. Jejím okrajem protéká říčka Bystřice. Vody Bystřice dlouhá desetiletí otáčely kolem zdejšího mlýna. Jeho patrová budova byla odedávna a je i dnes roubená. Stavba je ozdobou obce. V sousedství za mlýnským náhonem roste dub letní, ke kterému vás dovedu. Jeho stáří je odhadováno na více než 700 let. Je to již vetchý stařeček, kterému zbyla poslední mohutná živá větev. Lidé museli stromu dát i jakousi berlí v podobě lana, uchyceného za zbývající větve a ukotveného opodál. Větev se totiž od kmene odklání a hrozí nebezpečí, že se od vykotlaného kmene odlomí. Že chybějící větve tvořily jistě velkou korunu, napovídá překvapivě velký obvod kmene, který do-

činnost závodního klubu ROH Mira a jeho dram. odboru „Klicpera“ v Chlumci n. C. nepřestala ani o prázdninách. V rámci plánovací přestavby Dělnického domu na stálou divadelní budovu prováděli členové dramatického odboru přeložení střechy, která byla již ve velmi špatném stavu.

Víme totiž, že v Chlumci n. C., který měl v dřívějších letech bohatý život ochotnický, který se nyní rozvíjí v dram. odboru „Klicpera“ ZK ROH Mira, nemá pro svoji činnost vyhovující jeviště. V dřívější době se o to nikdo nestaral. Dnes, kdy ZK vlastní budovu, naplánoval si její úpravu na důstojný stánek hodný Klicperova jména. Tato úprava má být hotova během několika let a většinu prací si chtějí členové provést sami. Tolik noviny.

Prvou etapou byla tedy úprava střechy, protože do domu teklo. Výbor dram. odboru zahájil opravu svépomocí dne 6. září 1954.

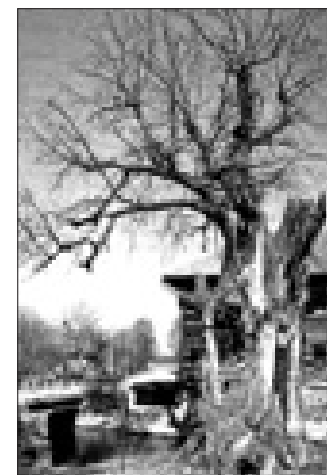
Během 14 dnů scházeli se členové každé odpoledne po své práci na střeše Dělnického domu. Ale nejenom členové dram. odboru, vedení jeho předsedou A. Lauterbachem, který nechyběl ani jednou a svým příkladem vedl celou práci, ale i nečlenové klubu, občané našeho města a mládež. Tak mohla být oprava střechy skončena 24. září. Během té doby odpracovalo 276 brigádníků na opravě střechy 828 hodin, mimo práce přípravné a pomocné. Tito dobrovolní pracovníci pomohli závodnímu klubu ušetřit oněch 13.000 Kčs, které by stálo přeložení střechy. Práci na střeše pak dokončili řemeslníci.

A. Lauterbach

sahuje bez několika centimetrů celých osmi metrů. O část koruny přišel dub při vichřici v roce 1938. Mezi polámanými větvemi popadanými na zem se tehdy ocitlo i hnízdo čapí rodiny. Prudké větry přicházely i později, větví ubývalo a zbyla jen ta poslední, kterou vidíme dnes.

Onoho tragického roku 1866 se v okolí obce utábořilo rakouské vojsko. I dub byl zapojen do vojenských událostí. Do jeho již dutého kmene byla usazena polní kuchyně tak, aby kouř stoupal do koruny, tam se rozptýlil a nelákal pozornost nepřítele. Loučka okolo dubu poskytla při podávání jídla nejednomu vojákovi poslední příjemnější okamžiky života. V rozhodující bitvě války se vítězství naklonilo na pruskou stranu. Rakušané, kteří přežili, se začali ve zmatku rozbíhat po okolí a hledat záchranu. I tentokrát vzal dub dočasné pod svou ochranu několik rakouských vojáků, kteří se v jeho dutině skryli před slídícími Prusáky. Škoda, že strom nemůže vyprávět. Dozvěděli bychom se jistě i o dalších událostech, kterých byl za více než sedm století svého života svědkem.

Text a foto: JAROSLAV DUCHOŇ

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

JAK BYLY ZALOŽENY CHLUMECKÉ LISTY

Jakmile válce bylo odtroubeno a vešla ve skutečnost Československá republika, byla ustavena v Praze Národní rada a ve všech okresních městech Národní výbory, které rozkazy Národní rady přejímaly a uváděly do veřejnosti. Byla to práce velká, která se nedala provádět pouhými vyhláškami. Byl proto bývalým okresním starostou Mrňákem z Lučic svolán Národní výbor místní (okresní), na němž bylo usneseno vydávat časopis, v němž by se všechna nařízení, vyhlášky a jiné důležité události otiskovaly a prodejem časopisu rozšiřovaly. Pokud mi paměť slouží, v tehdejší schůzi přítomni byli za okres předseda Národní rady J. Mrňák, obecní starosta v té době, za město, jelikož poslanec Netolický přišel teprve z Vídně z vězení, poslední dny zasedal ve schůzi náměstek Jiří Oliva, za soc. demokraty Klecar, za komunisty knihař Hoffmann. Kdo zasedal za nár. socialisty, již ale nepamatuji.

V tomto složení bylo učiněno rozhodnutí a uvažovalo se, jak list nazvat a koho zvolit za redaktora. Bylo více návrhů, až konečně byl schválen název Chlumecké listy. Poté padla otázka, kdo bude redaktorem. Přirozeně, že knihař komunistů Hoffmann vylétl první, že redaktorem by mohl být třeba on. Zájem o toto místo měli i sociální demokraté. Já jako předseda strany živnostenské jsem ke všemu tomu mlčel, neboť jsem nejprve chtěl seznáti situaci. Starosta Mrňák vystihl, že socialisté by chtěli list

dostati do svých rukou a rozhodně řekl: „Pánové, jaképak jednání o redaktorovi. Já myslím, že to všechno obstará tady pan Klemens, proto také jest zde.“

Já jsem opět mlčel, jelikož jsem uznal za dobře méně mluvit a raději jednat. Viděl jsem, že pánové mluví velkohubě o vydávání listu, ale žádný z nich neřekl, kdo dá na to peníze a kdo to bude dále zařizovat a financovat. To bylo pro socialisty vedlejší. Oni chtěli rozhodovat a jiný aby platil. Zrovna tak si nedělali starost, kdo povede administrativu a expedici, kdo se bude starat o drobný prodej a inzerci. Jim šlo jen o to uchvátit redakci. Schůze tedy nakonec ustanovila, že redakci si vezmu na starost já. Všechno obstarám sám a od okresu že dostanu příspěvek na každé číslo 300 Kč. Jako zapisovatel a úředník okresu byl na schůzi přítomen také JUDr. Guth, kterému nešlo pod fousy, že okres by měl list financovat. Mlčel sice, ale viděl jsem to na něm. Přehlížel jsem jeho nesouhlas, neboť mi bylo jasné, že za takových poměrů by časopis beztak dlouho nevycházel. Řekl jsem starostovi Mrňákovi, aby to nechal být, že již vím, jak to všechno zařídím. Uvažoval a počítal jsem zcela jinak. Myšlenkou vydávat v Chlumu vlastní noviny zabýval jsem se již dlouho, ale nebyla k tomu vhodná doba, finanční poměry a moje hospodářská pozice. Převratem však nastala jiná doba. Společenský přerod, nové poměry politické, hospodářské i kulturní,

finanční i společenské a zájem Národního výboru umožnily mi chopit se staré myšlenky. Měl jsem se nyní o co opřít. Obce musely odebírat určitý počet výtisků, a tak jsem měl příležitost ve vši tichosti a v plné důvěře v sebe vydati první číslo Chlumeckých listů, které pro nedostatek papíru bylo sice velice chudé, ale přece jenom vyšlo.

Dříve než promluví o čísle druhém, pokládám za nutné uvést následující: Když bylo po schůzi Národního výboru a Netolický přijel domů, pozval mne na radnici k rozhovoru, ve kterém tahal ze mne, jak to bude s listem, ačkoliv jsem věděl, že je plně informován náměstkem Jiřím Olivou, tehda národním socialistou. V rozhovoru projevil přání, že by si redaktorství vzal on sám. To mě nepřekvapilo, neboť jsem to čekal, a proto jsem mu také odpověděl, že redaktorem jsem ustanoven já a že nevím, proč bych se toho vzdával. Šlo o pokus národního socialisty Netolického dostat časopis do ruky. Zajímavé opět bylo, že ani pan Netolický se nezajímal o to, kdo bude noviny financovat a vykonávat všechny potřebné práce. Jemu šlo pouze o to dělat redaktora, o ostatní se nestaral.

V této úvaze jsem se nemýlil. Jakmile pan Netolický viděl první číslo a přečetl si, že redaktorem jsem já, okamžitě ztratil zájem o list a věnoval pozornost časopisu Kraj bydžovský, který byl v Bydžově založen úředníkem Okresní nemocenské pokladny Vodákem a stal se listem organizace národně socialistické. Později, když Vodák odešel do Prahy,

převzal redakci starosta Nemocenské pokladny Kromholec, který potom byl starostou obce několik let.

Chlumecké listy nebyly ve službách žádné politické strany. Šly za svým posláním. Stály na programu naprosté samostatnosti a potíraly zlo v administraci státu i samosprávy a hlavně politické svinstvo u všech stran. Otevřeně postavily se třeba i proti hradní politice, což se nelíbilo národním socialistům, hlavně místním, kteří byli první, co si tehdy z politiky udělali kšeft. Korupce se rozvíjela. To se ovšem politickým „vrtichvostům“, jak je později nazval básník Machar, nelíbilo a počali proti Chlumeckým listům vystupovat články a různými klepy prošípanými zprávami. Zášť pana Netolického, kterou projevoval vůči Chlumeckým listům a mé osobě, došla tak daleko, že snažil se mě snižovat

a zesměšňovat poznámkami, jako např. že mám křivé nohy, že nosím široký klobouk, že bydlím pod ochranou sv. Jana, (co byla narážka na sochu sv. Jana, která stála a stojí před Majorátem, kam jsme se opět přestěhovali), ba zasáhli žoldnéři pana Netolického i do mého rodinného života, když napsali v novinách, že jeden můj syn propadl ve škole, a otiskovali i jiné lživé klepy. Na tyto výpady jsem jim dal vždy pádnou odpověď, takže se na čas odmlčeli, ale zakrátko počali útočit znovu.... Jelikož celá ta kampaň vedena byla proto, aby Chlumecké listy byly poškozeny, a stávala se již nechtutnou, uplatňoval jsem novou taktiku. Oznámil jsem čtenářstvu, že přestávám na opakující se výpady proti Chlumeckým listům a mé osobě odpovídati, a požádal jsem čtenáře, aby to vzali na vědomí. Bydžovský list „Kraj“, který na nás

útočil, ztrácel odběratele v Chlumu a začal vycházet jako místní list pod názvem „Kraj bydžovský“. Národní demokraté v Bydžově začali vydávat časopis „Týden“, který vůči „Chlumeckým listům“ zachovával slušnost. Kromě toho vycházel v Bydžově ještě „Hlas od Cidlina“ vydávaný stranou agrární. (Když byli jsme později zabráněni Říší a úřady uvažovaly, které časopisy se mají zrušit, ukázalo se, že Chlumecké listy mají větší náklad než oba bydžovské listy, a byly tudíž uznány úředně za nejrozsáhlejší krajský časopis v bydžovském politickém okrese.) Kromě národních socialistů proti nim v hradeckých sociálně demokratických „Rozhledech“ útočili místní dopisovatelé, jako pověstný politický štváček jistý Haltuf a také Klecar, dělník z pletárny, později úředník Nemocenské pokladny. Oba tyto časopisy byly později jako

zbytečné zastaveny. Chlumecké listy vycházejí stále a jejich odběratelů přibývá. Dnes, dne 20. ledna 1941, jest jejich náklad 1370 výtisků a bylo by třeba vydávat ještě alespoň o 50 více, ale pro nedostatek papíru je to nemožné. Zde opět se osvědčilo heslo Husovo: „Všeho do času, jen pravda na věky.“

Po časopisech, které na nás nenávisťně útočily, zmizeli i političtí štváči, kteří se o to přičiňovali. Zmíněný Haltuf zemřel a bývalý poslanec Netolický se pro těžkou chorobu vzdal veškerých funkcí v samosprávě.

Redakci časopisu jsem obstarával nadále sám stejně jako administrativu a ostatní práce. Hleděl jsem zachovávat zdravou cestu nestrannosti a pravdy. Když jsem roku 1925 onemocněl, přecházela redakce postupně do rukou mého syna Vítězslava, který s největší pílí práce té se ujal a k velkému úspěchu jej podnes řídí. List vložen do dobrých rukou a přeji si, aby můj nástupce udržel ho na další léta k radosti mé jako zakladatele a ku prospěchu celého chlumeckého kraje, kterému patří dík za neochvějnou podporu občanstva.

INZERCE

INZERCE

INZERCE

INZERCE

KONEČNÉ VÝSLEDKY MEZINÁRODNÍ PC SOUTĚŽE

V letošním školním roce se družstva žáků druhého stupně zúčastnila mezinárodní soutěže o nejlepší multimediální prezentaci s názvem **Mládí a vědění 2006** pořádanou pod záštitou firmy Siemens.

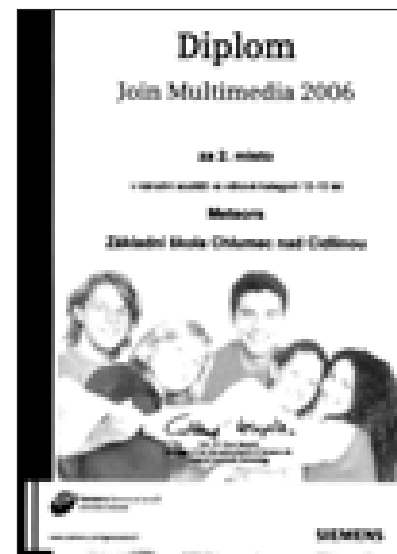
Prezentace musela být vytvořena v anglickém jazyce a témata byla předem dána.

Tým „Meteors“ ve složení Josef Kříž, Vojta Novák, Petr Kačer a Martin Meuer zpracoval podrobného průvodce naším městem. V národní soutěži ve věkové kategorii 12-15 let obsadili vynikající 2. místo. Sedmým místem potěšili sedmáci Dominik Maslák, Adam Suchánek, Jan Černý, Matěj Jilemnický, David Mazánek a Jan Myška s týmem „Break Head“. Rozpracovali důležitou oblast první pomoci. Práce byly zaslány do Prahy a od-

tud do centrály soutěže v německém Mnichově. Velký dík patří pí uč. Horákové při korekturách anglické verze.

O tom, že projekt Mládí a vědění vyvolal mezi mladou generací velký zájem, svědčí i počet účastníků. V Evropě se na programu podílelo 4 494 studentů z 37 evropských zemí. V České republice práci dokončilo cca 200 týmů soutěžících ve dvou kategoriích (12 - 15 let a 16 - 21 let).

V příštím roce již soutěž nebude, tento desátý ročník byl zároveň posledním. Naše škola se zúčastnila posledních čtyř ročníků. Výsledky se rok od roku stále zlepšovaly. Děkuji všem žákům za účast a věřím, že zkušenosti nabyté účastí v soutěži zúročí při dalších aktivitách školních i v soukromém životě.

Mgr. Jiří Janouch,
vedoucí projektu

ŘEKNI DROGÁM NE!

PROTIDROGOVÁ PREVENCE - PROJEKT ŽÁKŮ 7. TŘÍD

Při hodinách rodinné výchovy vytvářeli žáci 7. ročníků plakáty na téma návykové látky. Naším úkolem bylo upozornit na nebezpečí, které tyto látky představují. Myslíme si, že je to výborný nápad zpracovávat informace o drogách právě v našem věku, protože se s touto problematikou se můžeme mnohdy setkat právě v období dospívání.

Pracovali jsme několik vyučovacích hodin, a to ve skupinách. Záleželo tedy na týmové práci. Dohodnout se - to je někdy docela dřina! Informace jsme získávali z různých zdrojů - z internetu, novin a časopisů, z encyklopedií a učebnic. Některé údaje, které jsme objevili, byly velice zajímavé.

Svoji práci zakončila každá skupinka prezentací svého díla před třídou. Celý projekt by měl mít i výchovný význam pro ostatní žáky naší školy, protože nejlepší práce byly umístěny na obří nástěnce v přízemí staré školní budovy. Doufáme, že se i mladší žáci pozastaví a přechtů si něco o drogách, i když někteří zatím třeba jen ze zvědavosti, a ti starší se zamyslí, zda stojí za to být závislý a nesvobodný.

**Nikola Luňáková, Veronika Novotná,
Nika Palečková a Jana Solarová, 7.B**

INZERCE

TĚŠILI JSME SE NA DIVADLO!

Naše škola přijala pozvání Centra kultury - pana Zmítka na divadelní představení pohádky souboru z Kostelce nad Orlicí pod názvem „Jak čerti lechtali Rampušáka“. A tak žáci celého 1. stupně ZŠ vyrazili ve středu 31. 5. do sokolovny. Moc jsme se těšili, divadlo máme rádi, navštívujeme i jiná představení, která se nám většinou líbí.

O to větší bylo naše zklamání. Bylo nám slibováno hodinové představení, za které každý z žáků zaplatil 20,- Kč. Pohádka trvala 25 minut a nestála za nic. Hercům, po celou dobu hráli jen dva, nebylo vůbec rozumět, a tak některé děti nepochopily děj příběhu, proto se bavily a nudily. Při odchodu ze sokolovny někteří pronesli větu: „Raději bychom se učili!“ Bylo to nejhorší divadlo, jaké jsme kdy viděli! A to stojí za zamýšlení! Děti jsou sice kritické publikum, ale dobrý výkon dokážou odměnit mnohdy lépe než dospělí diváci.

Návštěva divadelního představení je pro nás vždy malý svátek. Zároveň ho považujeme za jinou formu vyučování. Je vhodnou motivací nejen pro hodiny literární výchovy, ale zároveň se žáci naučí chovat se v kulturním zařízení, někteří si lásku k divadlu odnesou do budoucího života. Toto představení však působilo jako pravý opak. Je škoda, že v dnešní době, kdy většina lidí sedí v pohodlí domova u televize, a to je jejich jediná kultura, odcházeli žáci z divadla tak zklamáni. Nezájemná není ani částka za vstupné, která byla vybrána. Jen za naši školu činila 4 860,- Kč. A to nepočítáme ještě žáky základní školy praktické a mateřskou školu Beruška. Za necelou půlhodinku ne příliš dobře odvedené práce to není špatný výdělek!

učitelé a žáci 1. stupně ZŠ

HORSKÁ ŠKOLA

I v letošním roce jsme se připravili s velkou chutí a nadšením na školu v přírodě.

Vytoužený den odjezdu byl 21. květen. Kolem deváté hodiny ráno se všichni sešli u naší školy, kde na nás čekal autobus. „Malí cestovatelé“ přišli s batůžky na zádech a s kufry, za kterými byli sotva vidět. V jejich očích se dala vyčíst zvědavost, odhodlání, ale i otázka „co mě ten týden na horách čeká?“

A čekalo je opravdu spoustu krásných zážitků. Cílovou stanicí bylo Benecko v Krkonoších. V penzionu „Klára“ nás přivítali s úsměvem, dobrým obědem a hezky útulnými pokojíky.

Celým týdnem, který byl ve znamení pohádek, nás provázel Kašpárek Rolnička. A tak jsme zažili nejen den krále Jiříka, princezny Jülinky, ale i vodníka Šupinky a čertíka Bertíka. Nechybělo hledání královského pokladu, plnění různých vědomostních a dovednostních úkolů, vyrábění masek, sportování na louce a výšlap na Žalý. Vše zakončil karneval s písničkami a tancem. A protože byly děti celý týden moc šikovné, čekala je odměna v podobě diplomů, sladkostí, drobných dárečků a krásných pohádkových skřítek.

V pátek 26. května jsme kolem půl druhé odpoledne zaslechli přijíždějící autobus. To pro nás znamenalo chvíli loučení s krásnou krajinou, příjemným pobytem a milými majiteli. Ještě zamávání a ahoouooo příští rok.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat našim sponzorům: firma KWATRO; studio RESI; RYBÁŘSTVÍ Chlumec n. C.; AUTO-DOPRAVA Vanc.

INZERCE

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cídl.

ul. 9. května

/ fax: 495 485 357

VŠEM DĚTEM PŘEJEME PĚKNÉ PROŽITÍ PRÁZDNIN A MNOHO KRÁSNÝCH ZÁŽITKŮ NA LETNÍCH TÁBORECH. V ZÁŘÍ SE NA VÁS OPĚT TĚŠÍME. UŽ NYNÍ PRO VÁS PŘIPRAVUJEME PESTROU NABÍDKU KROUŽKŮ A DALŠÍCH ZAJÍMAVÝCH AKCÍ.

Přihlášky na zájezdy, informace: DDM, ul. 9. května (směr Kladruhy): pondělí, středa od 8.00 - 17.00 hod.
ZŠ - jazyková učebna v přízemí budovy II. stupně: středa od 9.40 - 10.00 hod., www.ddmchlumec.net

JK DDM - KVĚTEN - MEDAILOVÉ ŽNĚ

Začal měsíc květen a nám nastalo období častých soutěží. Tato série začala 6. 5. 2006 na Mezinárodní Velké Ceně v Liberci, soutěž byla málo obsazena závodníky z naší republiky, ale za to přijelo hodně judistů z Polska a Holandska. Vyjeli jsme sice v malém počtu, ale z našeho oddílu jeli jedni z nejlepších. Z 8 našich judistů jsme se 6x postavili na stupně vítězů, ale pouze jen Dominik Wagner dokázal zvítězit a přejít i přes borce z Polska i Holandska. V neděli 7. 5. vyjel další náš borec Miloš Steklý na Mezinárodní turnaj do Jičína, který byl velmi kvalitně obsazen judisty z různých států. Miloš v prvním zápase dostal Gruzince. Oba judisté předvedli opatrný zápas. I když Miloš vedl tak 16 sekund před koncem, nechal se překvapit a soupeř ho hodil na Wazari (7 bodů), to už Miloš nedohnal a prohrál. Gruzinec svůj další zápas prohrál a to Miloše vyřadilo z dalších bojů.

Následující víkend byl opět nabitý. V sobotu 13. 5. se konalo III. kolo Polabské ligy v Kolíně. Opět jsme jeli v malém počtu 11 dětí. Naše děti podaly dobrý výkon. Z 11 dětí si 8 odvezlo zlaté medaile, 1x stříbro a 1x bronz. Pouze jeden judista neuspěl. Tento výkon nám stačil na 3. místo v soutěži družstev.

V neděli 14. 5. nás čekaly nejtěžší a největší závody tohoto pololetí v kategorii žáků, a to Mezinárodní Velká Cena v Jihlavě. Patrik Hudeček a Milan Steklý podali své maximum, ale na úspěch to nestačilo. David Barták obsadil pěkné 5. místo a konalo se jedno zklamání a jedno překvapení. O překvapení se postarala Nika Palečková, která s velkým štěstím získala 3. místo a dokázala porazit i judistku z Izraele. Trochu zklamá-

Mezinárodní Velká Cena - Liberec - 6. 5. 2006

Jméno	Kategorie	Váha	Umístění
Rakouský Zdeněk	Mlád'ata	do 42 kg	2. místo
Valenta Jáchym		do 34 kg	2. místo
Švec Adam		do 32 kg	2. místo
Švarcová Kateřina	Mladší žákyně	do 28 kg	2. místo
Bučková Veronika			neumístila se
Wagner Dominik	Starší žáci	do 38 kg	1. místo
Chára Martin		do 42 kg	3. místo
Barták David		do 55 kg	po zranění odstoupil

Mezinárodní turnaj - Jičín - 7. 5. 2006

Jméno	Kategorie	Váha	Umístění
Steklý Miloš	Dorostenci	do 90 kg	neumístil se

Polabská liga III. kolo - Kolín - 13. 5. 2006

Jméno	Kategorie	Váha	Umístění
Švec Adam	Mlád'ata	do 32 kg	1. místo
Valenta Jáchym		do 35 kg	1. místo
Jelínek Jakub		do 41 kg	3. místo
Steklý Milan	Mladší žáci	do 41 kg	1. místo
Švarcová Kateřina	Mladší žákyně	do 28 kg	1. místo
Palečková Nika	Starší žákyně	do 53 kg	1. místo
Chára Martin	Starší žáci	do 42 kg	1. místo
Šulc Pavel			2. místo
Hudeček Patrik			neumístil se
Barták David		do 53 kg	1. místo

Mezinárodní Velká Cena - Jihlava - 14. 5. 2006

Jméno	Kategorie	Váha	Umístění
Švarcová Kateřina	Mladší žákyně	do 28 kg	neumístila se
Steklý Milan	Mladší žák	do 42 kg	neumístil se
Wagner Dominik	Starší žáci	do 38 kg	3. místo
Hudeček Patrik		do 42 kg	neumístil se
Barták David		do 55 kg	5. místo
Palečková Nika	Starší žákyně	do 52 kg	3. místo

ním bylo 3. místo Dominika Wagnera. Dominik byl poražen naposledy vloni 7. 5. 2005 v Liberci a od té doby se účastnil 14 soutěží, na kterých měl 48 zápasů bez porážky, a to nepočítáme zápasy družstev. Na závodech v Jihlavě byl

poražen díky málo zkušeným rozhodčím na praporky. Před touto prohrą i Dominik dokázal porazit vynikajícího borce z Izraele.

Černohorský Petr
vedoucí JK DDM

BAMBIRIÁDA 2006

Ve dnech 26. - 27. 5. 2006 v Hradci Králové probíhala akce pro děti - **BAMBIRIÁDA**. Tato akce se koná pod záštitou České rady dětí a mládeže a Aliancí dětí a mládeže Královéhradeckého kraje. V letošním roce se konala ve 27 městech České republiky. Na Bambiřádě prezentovaly svoji činnost především organizace, které pracují s dětmi a mládeží, dále Policie ČR, Městská policie HK, Armáda ČR, Český červený kříž, ZOO Dvůr Králové n. L. Pro děti byly připraveny zábavné sportovní atrakce, jízda na raftu, program na pódiu, kterým provázela sličná čarodějnice. I my jsme přispěli do programu tanečním vystoupením. Kroužky DDM Chlumec n. C. „Čtyřlístek a Crash“ tancovaly v dopoledním i odpoledním bloku. Každý si z pestré nabídky programu vybere to, co je mu nejbližší. Letošní Bambiřáda se

Crash

nám líbila, těšíme se na další ročník a doporučujeme ostatním. Za výlet do Hradce Králové to opravdu stojí.

Mirka Khorelová, ped. prac. DDM

Čtyřlístek

jedna z atrakcí

INZERCE

INZERCE

PS TÁBORNÍK CHLUMEC NAD CIDLINOU

TÁBORNÍK SNĚMOVAL

V dubnu se konal již 5. sněm PS Táborník Chlumeck nad Cidlinou. Náčelník štábu přivítal přítomné a následovala zpráva o činnosti.

V hodnotící zprávě za rok 2005 se konstatuje, že činnost PS Táborníka je dostupná širokému okruhu dětí. Celoroční pro-

gram práce s dětmi je zaměřen na výchovu k ochraně a poznávání přírody, na přežití v přírodě, táboření a mnoho zajímavých aktivit, které nabízíme všem dětem a mládeži. Táborník ve své činnosti dobře spolupracuje s městským úřadem, domem dětí a mládeže, základní školou, Klubem českých turistů a Sbohem dobrovolných hasičů. Každý rok pořádá školení pracovníků táborníka a pracovníků pro letní tábory. Účastníci školení jsou seznamováni se zásadami bezpečnosti při práci s dětmi, se změnami hygieny práce s dětmi na letních táborech, se změnami v dokumentech Pionýra, s propagací Táborníka a finančním zabezpečením celoroční činnosti a letních táborů. Veřejnost seznamujeme s našimi akcemi prostřednictvím Chlumeckých listů a na informační tabuli, která je umístěna ve výloze na Klicperově náměstí. Pro členy a naše příznivce vydáváme již 5. rok občasník nazvaný „Bobří stopou“. S domem dětí a mládeže a s Klubem českých turistů pořádáme společné akce - Den dětí a Pochod chlumeckým okolím.

Letní táborová základna Sluneční zátoka má kapacitu 50 účastníků na jeden běh. Cena tábora byla 2500 Kč na 14 dnů. Jak byla naše základna v roce 2005 využita? První běh patřil dětem z Hoštky, druhý běh PS Táborník Chlumeck nad Cidlinou a třetí běh SDH Chlumeck nad Cidlinou. Na základně se vystřídalo celkem 120 dětí a 30 pracovníků. Součástí programů je vždy celotáborová hra, sportovní a branné soutěže a závody. Ze strany Krajské hygienické stanice v Mladé Boleslavi nebyly žádné připomínky ke stravování, ubytování, hygieně ani k programu. V rámci průběžné obnovy materiálu zabezpečení se podařilo koupit dalších 5 ks nových celt.

Oddíl se schází pravidelně a rovněž tak i vedení skupiny. Chceme naši práci neustále zlepšovat - proto proběhla mimo jiné i věcná diskuse ke každému bodu zprávy. Pro rok 2006 jsme si stanovili nové úkoly, které se budeme snažit splnit co nejlépe.

Děkujeme všem pracovníkům za poctivou a bezplatnou práci pro děti.

Břetislav Holas

TÁBOR VE SLUNEČNÍ ZÁTOCE VOLÁ

PS Táborník Chlumeck nad Cidlinou pořádá svůj letní stanový tábor pro děti ve Sluneční zátce v Českém ráji u Mnichova Hradiště v době 16. 7. - 29. 7. 2006.

Cena 2.500 Kč

V průběhu tábora je vždy celotáborová hra, sportovní a branné soutěže a závody i výlety. Ubytování je ve dvoulůžkových stanech s matracemi a celodřevěnou podlahou. Strava se vydává 5x denně.

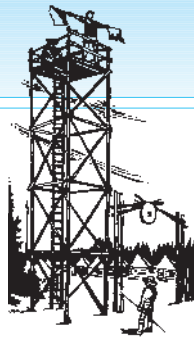
Možnosti výletů: Mnichovo Hradiště, Turnov, Liberec.

Vedení tábora má pedagogické vzdělání, po zdravotní stránce je zajištěn kvalifikovanou zdravotní sestrou.

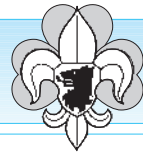
Máte-li zájem, aby Váš syn, dcera prožili pěkných 14 dnů na táboře, přihlášku můžete získat u p. Holase, Čelakovského 41, každý den od 13 - 18 hodin.

INZERCE

SKAUTSKOU STEZKOU

ČERVENEC - „MĚSÍC BLESKU“

Hurá, prázdniny jsou tady!

Čekají nás dva měsíce krásných dobrodružství, tajuplných výprav, nových poznání - nádherného skautského života s kamarády!
Ať žijí prázdniny!

VÝPRAVA NA TROSKY

Sednete-li v Chlumci n. C. do vlaku na Ostroměř a v družné zábavě ujedete celkem asi 40 km, můžete vystoupit na malé železniční zastávce Ktová. Před sebou máte v dálce siluetu hradu Trosky. Stačí několik kilometrů chůze, vybrat si strmé stoupání nebo pohodlnější, poněkud delší asfaltku a jste před branou hradu.

Po vydýchání (vybrali jsme si, přes spoustu křížků na krku, strmou stezku) a zabušení na bránu nás přivítal bývalý Chlumečák, dnes kastelán hradu Trosky, Mgr. Luboš Martinek. Po vítacím obřadu se pochlubil svým hradním příbytkem (dřevěnou stavbou vedle brány, s elektrickým vytápěním a Internetem), ukázal nám svou miniaturní zahrádku léčivých bylinek a poslal nás na prohlídku. Vystoupali jsme spoustu schodů, rozhlédli se po zamlženém kraji, poučili se na tabulích o historii a nakonec skončili při kávě v dlouhém povídání o životě na hradu a novinkách v Chlumci n. C.

L. Bruclík, Mgr. J. Veselý, kastelán Mgr. L. Martinek, O. Synek

Na zpáteční cestu jsme měli ještě dostatek sil (a bylo to z kopce), takže jsme pomalu kráčeli krásnou krajinou Českého ráje, přes vesničku Tachov, kolem rybníků Vidlák, Hrudko a Rokytický, přes říčku Libuňku, na železniční staničku Borek. A na těch deseti kilometrech jsme se opět utvrdili v tom, že stojí za to po té naší české zemi chodit pěšky, protože je hezká a pěkná!

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Tábor volá! Ve dnech 6. - 21. července 2006 ožive chlumecká paseka v Břehách u Přelouče halasem 30 dětí našeho skautského střediska. Vůdcem tábora je br. Hasky - Vráta Appl, jeho zástupkyní

ses. Matylda (v civilním životě Haskyho manželka), v kuchyni vládne ses. Kuchta Káta. Přejeme jim sluníčko a krásné zážitky!

Tábor dospělých skautů v Prachovských skalách, pořádaný hradeckými oldskauty, bude i letos na tradičním tábořišti u Pařezské Lhoty ve dnech 24. 6. - 1. 7. 2006. Mezi táborníky z celé republiky nebudou chybět ani chlumečtí skauti.

Velikonoční skautské kuřátko. Skauti a skautky z celé republiky se zúčastnili sbírky Velikonoční skautské kuřátko. Výtežek ve výši téměř 600 000,- Kč jde na podporu veřejné sbírky Pomozte dětem.

Konference v Dlhé nad Oravou. Spolupráce polských, slovenských a českých dospělých skautů má dlouhou tradici. Letošní desáté konference poblíž Oravské přehrady ve dnech 9. - 11. 6. se zúčastnila desetičlenná delegace Junáka v čele s náčelníkem kmene dospělých. Hlavním tématem byly oslavy 100. výročí skautingu v členských zemích.

ORBIS 2006. Toto středoevropské skautské jamboree proběhne na tábořišti v Mariánském údolí nedaleko Brna pod ústředním heslem „Mnoho kultur - jeden svět“. Zatím je přihlášeno 2618 skautů a skauetek, z toho 1551 přijede ze zahraničí. Zahájení v sobotu 29. 7. 2006. Podrobnosti naleznete na www.orbis2006.cz.

Světové jamboree 2007 bude součástí oslav 100 let skautingu a bude se konat v kolébce skautingu Anglie ve dnech 27. července až 8. srpna 2007. Ústřední heslo „One World - One Promise“, česky „Jeden svět - jeden slib“. Junák vyšle na 400 skautů a skauetek - Anglie není tak daleko jako minulé světové jamboree v Chile a Thajsku. Na jednoho účastníky vychází náklady 18-20 tisíc Kč s možností dalšího snížení. V krajích vznikají oddíly po 40 členech, zájemci ve věku 14 - 17 let se mohou informovat na adrese: jamboree2007@skaut.cz.

Školy v Africe. Již několik let organizuje Junák sbírku „Škola v Africe“. Finanční prostředky jsou určeny do Etiopie, kde již z vybraných peněz jedna škola stojí a dvě další se staví. Jako projev vděčnosti vyvěšují při ranním nástupu i naši státní vlajku. Při této škole funguje skautský oddíl. V Etiopii je nejpobulárnějším sportem fotbal, a tak místní děti znají Českou republiku jako rodiště Nedvěda, Baroše a dalších skvělých fotbalistů. Aktuální dění můžete sledovat na www.skaut.cz/afrika.

JOTI 2006. Skauti se připravují na 9. ročník světové akce JOTI - Jamboree On The Internet. Je dobrodružné prozkoumávání skautských webových stránek, nalézání nových kontaktů i starých známých. Tato akce proběhne souběžně s podobnou skautskou akcí na radioamatérských vlnách ve dnech 21. - 22. 10. 2006.

Kmenová porada kmene dospělých se konala ve Žďáru nad Sázavou ve dnech 26. - 28. 5. 2006.

Jednání trvala dlouho do noci, takže nezbyl čas na návštěvu zámku a pozdrav Chlumečáků Radslavu Kinskému - škoda.

Zemřel František Bobek - Stopař. Ve věku 74 let zemřel v Praze dlouholetý skautský činovník, který byl za svou skautskou činnost šest let vězněn v žalářích a lágrech Nikolaj a Mariánská. O zážitky ze života skautů - mluví se podělit v knížce Skauti za ostatními dráty. Až do své smrti byl vůdčí osobností Strážců Svojsíkova hrobu, Historické komise Junáka a Konfederace politických vězňů.

VYBÍRÁME STAN (nejen pro děti)

Podle časopisu „Skautský svět“ - květen 2006.

Na táborech se používají podsadové nebo indiánské stany (tee-pee). Jsou vhodné pro déle trvající akce. Pro putování přírodou, přechody hor, cykloturistické akce apod., je vhodné používat speciální stany, které nás bezpečně uchrání před nepříznivým počasím.

Ideální stan je lehký, prostorný, nepromokavý, jednoduše se staví i balí, sbalený je skladný, odolává silnému větru. Materiálem tkaniny ani švy nesmí protékat voda, proto se švy často přelepují speciální páskou.

Podle typu rozlišujeme stany na jehlany, áčka, kopule a tunely. Jehlany jsou ze dvou a více celt, áčka jsou stany staršího typu, s malým prostorem a vyžadují kotvení. Kopule mají samonosnou konstrukci a kotví se jen za silného větru, jsou prostornější. Tunely mají nejlepší využití zastavěné plochy, ale vyžadují kotvení.

Konstrukce stanů:

- je ze sklolaminátových tyček (plných nebo dutých), případně z duralových trubek;
- podlážka musí být odolná proti proražení a nesmí nepropouštět vlhkost;
- většina stanů je dvojité, vnitřní stan je prodyšný, vnější tropiko je dokonale nepromokavé; dvojitý stan má poněkud lepší tepelně izolační vlastnosti, asi o 1-4 °C;
- v letních měsících je důležitá moskytiéra;
- větrací chlopně musí zajišťovat větrání i za deště;
- ve světlejším stanu je lépe vidět, ale do přírody nejradyji používáme plátno khaki, zelené nebo jiné nenápadné tmavší barvy;

- kotvicí šňůry a kolíky jsou samozřejmou výbavou, i když je používáme jen za silného větru;
- pro pěší turistiku a cykloturistiku vybíráme stany s nízkou hmotností;
- zimní stany musí mít tropiko až k zemi nebo sněhové límce a vysokou samonosnost; stavba musí být zvládnutelná v rukavicích;
- váha stanů pro jednoho nocležníka cca 0,9 - 2,0 kg, malé (není místo pro batohy) pro dva 1,6 - 2,8 kg, prostornější pro dva 3 - 4,5 kg. (pokračování příště)

MOUDRA

„Měkká výchova, kterou nazýváme shovívavostí, oslabuje veškeré duševní i tělesné síly.“

Quintilianus

Toto moudro pronesl v prvním století našeho letopočtu v Římě pedagog, spisovatel, tribun lidu a člen senátu Quintilianus Marcus Fabius. Od té doby se mnohé změnilo. Děti již nemají hlad, nemusí pomáhat rodičům a většinou mají nadbytek volného času. Ale rodiče mají málo času na děti, bojí se je pouštět mezi kamarády a jsou vlastně rádi, když jejich potomci sedí u televize nebo počítače... Chybí sport, příroda a hlavně parta správných kamarádů, která spoluutváří ve skautských oddílech (ale i v jiných organizacích) charakter mladého člověka. Jaké budou asi naše děti, až se vrátí z tábora? A jaké budou ty děti, které prožijí prázdniny bez kamarádů?

Skautskou stezku připravil **Vlad. Köhler - Mika**

INZERCE

CO SE U NÁS „V PODZÁMČÍ“ DĚLO, DĚJE A DÍT BUDE

Než napíšu pár řádků o tom, co se děje „V Podzámčí“, popřeji všem čtenářům (to jsou ti, co čtou, protože co se jen povídá, to jim nestačí), pěkný den.

Zkraje se vrátím ještě před první máj, abych Vám ukázala bezvadnou kolektivní práci - zdobení májky.

A pojďme dále. 9. května jsme oslavili Den matek, hlavním lákadlem na programu byly děti z MŠ Beruška. Především díky „trpaslíčkům a Sněhurkám“ (již jste o nich mohli číst v předešlých Chlumeckých listech) se objevily na tvářích seniorů úsměvy i slzy dojetí. Děkujeme tedy tímto malým předškoláčkům a přejeme jim zároveň prima prázdniny a dobrý start v prvním školním roce. 9. června nás přijdou potěšit s pásmem pohádek a písniček i děti z MŠ U Zámku.

Další odstavec bude obsahovat též poděkování a to panu řediteli MgA. Janu Molingerovi za zprostředkování skvělého koncertu houslistky Megumi Tokosumi spolu s p. Mgr. Hanou

Janebovou. Ačkoli senioři zpravidla upřednostňují hlavně dechovku, tentokrát byli nadšeni klasikou a byl to pro ně neobyčejný zážitek.

Vytrvale pracujeme na naplňování tzv. „standardů“ (jedná se o měřítko kvality sociálních služeb), snažíme se o vytvoření klidného, domácího prostředí, trváme na laskavé péči vyškoleného personálu, vzděláváme se v tom, co nám ještě nejde a zdokonalujeme se v tom, v čem nejsme tak dobří a zcela jistě děláme chyby, protože chybovat je lidské. Ale věříme tomu, že s pomocí našich obyvatel, jejich rodinných příslušníků, ale třeba i s názory „z venku“ budeme moci říct, že to, co děláme, děláme dobře.

Milí spoluobčané, až vyjde tento článek, bude už po volbách a v tuto chvíli jsem velice zvědavá, jestli stane na stupni vítězů ostřílený kandidát anebo nás čeká nějaké překvapení. No, ať to dopadne jakkoli, snad nebude hůř. Na závěr se s Vámi podělím o několik krásných definic lásky z mailové schránky. Autory jsou děti ve věku mezi 4-mi a 8-mi lety.

„Láska je, když maminka udělá kávu pro tatínka, a než mu ji dá, tak malinko usrkne, aby se přesvědčila, že dobře chutná.“

„Láska je, když si na sebe dívka nastříká parfém a kluk použije vodu po holení, a pak si spolu vyrazí ven a jeden druhého očuchávají.“

„Láska je, když jsou malá stará paní a malý starý pán stále přátelé, i přesto, že už se tak dobře znají.“

Tak už víte, co je láska?

Mějte se hezky.

Soňa Chloupková

INZERCE

MISTR JAN HUS (CO NÁM ŘEKL A NAPSAL)

Úryvky z Husových kázání:

▪ **Kázání „Dnešek a světlo Kristovo“ 7. 12. 1410**

Ptáš-li se: proč lidé neznají života Kristova?

Odpovídám: Pro bažení po věcech pozemských nemůžeme dosáhnouti Krista, jenž nás ozařuje paprsky svého slitování a pravého učení. Kdykoliv pak se člověk upíná k nějakému jinému tvorů více než ke Kristu, nezaslouží si, aby ho Kristus osvětloval. A poněvadž se nyní lidé více upínají k smrtelným tvorům než k Bohu, proto tím méně než někdejší svatí jsou ozařováni sluncem Kristovým a jeho paprsky.

▪ **Následování Krista 27. 12. 1410**

Proto je nutno, aby každý, kdo má být spasen, následoval Krista buď v utrpení nebo v ctnostech, jakmile dosáhl věku rozumu a je schopen poznávání.

Nebude-li pln ctností, jak chce vejít do nebeské vlasti? A proto jednáme o onom následování Krista. Je to sám vládce všech, až do nebes pronikající, jenž praví každému, kdo chce přijít do nebe: „Pojď za mnou!“ Kdo ho nenásledují ve skutečích, nevejdu za ním do jeho vlasti. Neboť Kristus je vzorný příklad a zrcadlo, v němž se máme shlížeti, a svůj pokažený život zaříditi podle jeho života. Učiníme-li to, nezboudíme, pakli ne, je obava, abychom nezabloudili do domu věčné hrůzy...

▪ **Láska k Bohu a k bližnímu 6. 9. 1411**

Poněvadž Bůh je nejlepší a nejvyšší dobro, měli bychom ho nejvyšší milovati. Bohužel však jsou lidé tak zaslepení, že to, co ne-

má pražádné ceny, totiž hřích a zalíbení v hříchu, především milují... Však my, nejdražší, tak nejednejme, nýbrž milujme Boha, jenž je nejvyšší a nejlepší dobro, a to dobře, po zásluze a bez smrtelných hříchů. A poněvadž, jak jsem řekl, věc, která není známá, není milována a Bůh je lidem málo znám, je také málo milován.

▪ **ODKAZ NÁRODU**

Mistr Jan Hus, jak doufám, služebník Boží, vzkazuje svou prosbu všem věrným Čechům, kteří milují a budou milovati Pána Boha, aby jim dal Pán Bůh v své milosti přebývat i skonati a přebývat v věky v radosti nebeské.

Modlete se k Pánu Bohu za stálost v PRAVDĚ. AMEN.

Vypsal **J. Tesař**, farář ČČSH

POZVÁNKA

Vážení čtenáři Chlumeckých listů, vážení obyvatelé města Chlumce n. C. a jeho okolí. Srdečně zveme Vás i Vaše blízké k uctění světlé památky Mistra Jana Husa. Sejdeme se u Husova pomníku na rohu ulic Sadová a Riegrova ve středu 5. července 2006 v 18.00 hodin. Věřím, že je to pro každého z nás příležitost vzdát úctu a čest Mistru Janovi, která mu právem náleží, protože neohroženě hájil PRAVDU BOŽÍ a své dobré zásady až do konce života. Jeho život byl ukončen 6. července 1415 v plamenech na hranici u Bodamského jezera v Kostnici. za Radu starších Církve čs. Husitské farář **J. Tesař**

INZERCE

CHLUMECKÝ SOKOL V PŘEDVEČER PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

V roce 1901 se konečně staly součástí aktivního sokolského života i ženy. Na písemnou výzvu tehdejšího náčelníka Aloise Zitty, vybízející chlumecké vlastenky ke vstupu do jednoty, reagovaly zhruba dvě desítky mladých žen. Převážně to byly manželky sokolských činovníků, které vzápětí vytvořily sokolský

chlumecké dámy k „započetí sokolské práce“. V manifestu „Českým ženám!“ stálo: „Jest tomu již několik roků, co zvala v naší jednotě slibná haluz - ženský odbor Sokola - a nebylo po celou tu dobu zahradníka, který by oštěpil prázdné to místo. Co zatím venku věc sokolská od té doby mohutně stoupla, u nás

briela Dvořáková. Od té doby se ženský odbor stal trvalou, mužské období rovnocennou, součástí Sokola, který svou nepostradatelnost pro život jednoty prokázal za krátký čas - během první světové války.

Chlumecký sokolský spolek musel v prvních letech dvacátého století překonat těžkou vnitřní krizi, jejíž počátek bychom hledali v průběhu obecních voleb roku 1900. Hádky, které tehdy v souvislosti s jejich výsledkem zcela ovládly zasedání sokolského výboru, kde se jeho členové vzájemně obviňovali z „podkopávání existence“, způsobily, že mnozí znechucení činovníci z jednoty vystoupili. Mezi nimi byl i spoluzakladatel chlumeckého Sokola a jeho dlouholetý náčelník, učitel Bohumil Josek. Muž, který byl po řadu let „pravou duší a hybnou pákou jednoty“. Absence osobností Jaskova formátu se projevila v uváděcí společenské i tělovýchovné aktivitě spolku. Teprve nástup nové sokolské generace kolem továrníka Antonína Belichara, obchodníka Jana Fidranta, pilníkaře Josefa Netolického, sklenáře Antonína Šetlíka či obchodníka Norberta Žabky v průběhu prvního desetiletí 20. století vrátil opět chlumecký Sokol na výsluní veřejného života města.

Nové vedení jednoty nyní stálo před složitým úkolem. Po dlouhém období sporů bylo třeba obnovit kázeň v řadách cvičičího členstva, neboť, jak si sokolští funkcionáři tehdy stýskali, „z 71 činných členů cvičí jich jen 25, ostatní zůstali činní toliko na papíře a mnozí členové dělají jednotě spíše ostudu“. V březnu 1903 přišel s nápadem, jak tento nepříznivý stav změnit, bratr Vlach. Jeho návrh, aby Sokol začal pořádat vzdělávací přednášky, které by členstvu patřičně rozšířily obzory, a tak jej přiměly ke svědomitější sokolské práci, byl jednoznačně přijat. První přednáška profesora Krause, jenž nesla z dnešního pohledu úsměvný název: „Proč dánští rolníci nehynou v nynější hospodářské krizi“, se uskutečnila již 22. března ve škole. Profesor (a také sokol) Kraus, nežádal honorář, pouze si vyhradil krytí cestovních výdajů, což od něj bylo gesto vpravdě bratrské. Velké pozornosti nejen členů jednoty, ale i nesokolské veřejnosti se těšily pře-

Sokolské jednoty z Chlumce n. C. a Hořených Hamrů na vrchu Muchov (srpen 1908)

Na výletě v Hořených Hamrech (srpen 1908)

„damský odbor“. Vedením cvičebních hodin „damského odboru“ byl nejprve pověřen muž, truhlář Václav Kout, po něm však již první žena, Marie Kudrličková, profesí učitelka. Bohužel, slibně se rozvíjející činnost ženské podoby Sokola brzy přerušil spor uvnitř jednoty, spočívající v tom, jakým způsobem má být v budoucnu „damský odbor“ řízen. K jeho obnovení došlo až v roce 1911, kdy sokolští funkcionáři opětovně vyzvali

zapomenuto na tuto nejhlavnější složku našeho budoucího žití - na ženu.“ Dámy, které byly dříve členkami ženského odboru, se k aktivnímu sokolskému životu vrátily rády, jejich řady se dále rozrostly příchodem nových zájemkyň, takže se na prvním cvičení ve školní tělocvičně dne 15. března 1911 sešlo hned 69 žen. Takový ohlas sokolský výbor rozhodně nečekal. Ženy vzápětí získaly svou první náčelnici. Stala se jí Ga-

Cvičící členstvo chlumeckého Sokola v lednu 1912
(zcela nahoře zleva): ?, Krenčík, Koudelka, ?
(stojící zleva): Zima, Helebrant, ?, Netolický, Sirůček, Starý, Školník
(sedící zleva): Holub, Fidranta, Šetlík, Horáček, Kosař
(ležící zleva): Havlín, Krás

devším přednášky děkana a kronikáře Karla Khuna o chlumeckých dějinách, uskutečněná na jaře 1909.

Dalším krokem, kterým se představitelé Sokola snažili docílit zkvalitnění členské základny, bylo zformulování řádu pro přijímání členů. Každý nově přijatý člen byl ve smyslu jeho znění pozván na schůzi sokolského výboru, kde mu některý z funkcionářů přečetl sokolský slib, který musel nováček následně podepsat. Ocituje alespoň část této slibu.

„... Přistoupením k jednotě sokolské běžeš na sebe různé povinnosti, které velí Ti býti každému členu bratrem, bratrem opravdovým, upřímným, nehledati v jednotě zisku ani slávy, podporovati všechny podniky a snahy národní, býti svobodomyšlným, pokrokovým, plniti povinnosti k jednotě jako jsou: činně tělesných cvičení, vzdělávací činnosti, vystoupení a všech podniků jednoty se zúčastniti, pro pochopení a rozšíření myšlenky sokolské neúnavně a usilovně pracovati...“

Snad nejlepším způsobem, jakým se v myslích bratrů a sester dařilo udržovat zápal pro sokolské ideály, bylo (kromě konání župních závodů) i pořádání zájezdů ke spřáteleným jednotám. Obzvláště slavný výlet, na který jeho účastníci s dojetím vzpomínali ještě s dvacetiletým odstupem, podnikl chlumecký Sokol ve dnech 15.-16. srpna 1908 ke svěřecké jednotě v Hořených Hamrech (dnes Velké Hamry nedaleko Tanvaldu).

Výlet společně naplánovali Jan Fidranta a Josef Netolický. Zúčastnilo se ho 13 bratrů v krojích, 8 členů sokolského Pěveckého kroužku a několik členů Sportovního klubu. Rozespali výletníci se deštivým nadránem 15. srpna ploužili na chlumecké nádraží ještě za tmy, jejich vlak totiž odjížděl už krátce před čtvrtou hodinou. Jízda přes Ostroměř do Jičína a dále lokálkou až do Ktové proběhla dle plánu. Zde členové výpravy vystoupili a dále pokračovali pěšky. Cílem jejich pochodu byl hrad Trosky. Po obtížném výstupu sokolové zříceninu krátce obdivovali. S vylepšujícím se počasím úměrně vzrůstala i nálada všech účastníků. Bratr Sirůček neodolal a „vydrápal“ se na věž „Babu“, za což byl odměněn čestným titulem „babolezec“. Z Trosek se šlo za zpěvu národních písní na Hrubou Skálu, kde výprava poobědvala ve Stechlově penzionátu. Potom již následoval sestup „myší dírou“ do Sedmihorek, odkud se pokračovalo v jízdě přes Turnov do Malé Skály. Místní sokolská jednota dala výletníkům průvodce k prohlédnutí Pantheonu a Vranova. Výprava pak ještě podnikla krátkou odbočku na Frýdštejn, poté se pokračovalo opět vlakem přes Turnov až do cíle výletu - Hořených Hamrů. Zde již byl celý zájezd netrpělivě očekáván. Místní sokolové přivítali chlumecké bratry s nepředstíranou vřelostí a v podobném duchu se odehrálo i přijetí hamerskými sestrami, které ozdobily každého účastníka výletu květinami. Poté se všichni odebrali do hostince

Ukázka zdatnosti chlumeckých sokolů

„U Svárovských“, kde se konal přátelský večírek. Zde sklízel vavříny zvláště Pěvecký kroužek chlumeckých sokolů, vedený učitelem br. Šírem. Pak následovala volná zábava, tančilo se dlouho do noci. Druhého dne dopoledne vystoupily obě jednoty na blízky vrch Muchov, kde k přítomným promluvili, za jednotu hamerskou br. Kvícala a za chlumeckou náčelník Netolický, který později, při společném obědě, odevzdal hostitelům peněžní dar, 50 korun. Odpoledne následoval koncert, večer věneček, rozloučení a odjezd domů. Málokomu se ale tehdy chtělo nastoupit zpáteční cestu... Jak výstižně napsal Jan Fidranta: „Jest nemožným do podrobnosti líčiti příhody a dojmy této cesty. Než jedno nutno konstatovati, že zde všude viděli jsme nejlépe, co zmůže nadšení a láska bratrská...“

O dalších osudech Sokola v Chlumci, zase příště.

Aleš Fibiger

TROCHU HUMORU

Na liduprázdném náměstí se o půlnoci potkají dva zdařile namazaní občané.

„Pánové, mohu projít?“ ptá se jeden z nich.

„Ovšem, ale musíte jít v řadě za sebou.“

LV

ZUZANA JE SAMA DOMA

Hra Taková ztráta krve byla velmi úspěšná. Fronty na vstupenky byly dlouhé a začínaly téměř na Václaváku. Jako by se tu měly prodávat banány nebo maso, obé tak nedostupné, snové a většinou jen lichá představa. Prezident Novotný masy (lid) utěšoval, že maso bude v brzku. A lidé se ptali s úsměškem - pochopitelně v ústraní a šeptem: „Kde je to Brzko, že bychom tam sjeli.“ Takže, takovou vzácností byly lístky do Semaforu. Vyprodaly se hned první den v měsíci. A naše volňásky byly nad vzácné dary.

Také atmosféra v divadle byla velmi přátelská - snažili jsme se všichni, aby divadlo „jelo“, a pokud nezbylo na rekvizity, nosily se i z domova. Před premiérou se dělalo do rána. Natírala se podlaha (potažená látkou, aby se nesmekala) silně vyšisovaná a také portály - prostě, aby byla paráda. A pomáhal i „šéf“. Byli jsme tam vlastně všichni mladí, všichni bez stavovské povýšenosti.

Málokdo se tehdy ptal, kdo toto divadlo stvořil - kdo se postaral, aby vůbec vzniklo. Zdálo se nám všem, jako by to bylo zákonitě - prostě vzniklo.

A je pro mne až překvapivé, že tehdy dvacetisedmiletý Jiří Suchý musel mít už dlouho představu a spíš sen, stvořit divadlo, jaké tu ještě nebylo, divadlo pro mladé, na které chodili rádi i staří, v té šedi a záplavě pokrokových her, mnohdy strašně stupidních. A on si přijde s for-

mou neprofesionálů, jarou a bez nádivky stranickosti - rozverně neformální. Jak to vůbec dokázal? Jak zdolal tu téměř betonovou stranickou strukturu? Pamatuji se, co jsme to zažili, když chodil neustále na kobereček na městský národní výbor a vracíval se obvykle úplně vyčerpaný a ještě si dělal drobné legrácky na jejich skryté výhrůžky a většinou slabomyslná moudra. I když to legrace rozhodně nebyla. Nad divadlem stále visel Damoklův meč, že jej zruší - stačila jakákoliv záminka, stačilo, když se některý velký soudruh nahoře podíval, jak je možné, že existuje divadlo, kde se za celý večer neřekne sebemenší stranická fráze.

Na jednom zájezdu do Ostravy Jiří Suchý zkolaboval. Doslova se zhroutil. A v novinách hned napsali, že byl tak opilý, že se představení nedohrálo. Což bylo k smíchu, protože málokdo byl tak střídmý a ukázněný jako on. Ani nevím, jestli kdy pil - nevzpomínám si, že by se zúčastnil jakýchkoliv oslav, odevšad prchal ke své práci. Ležel na něm vlastně i repertoár divadla - bylo to autorské divadlo - pokud by nic nového nevytvořil, nebylo by co hrát.

Takže jen na něm ležela odpovědnost za repertoár, za směřování divadla, obhájení jeho existence, zodpovědnost ředitele, umělecká úroveň a v podstatě většinou hlavní herecká a pěvecká role. Na jednu bytost - neuvěřitelný náklad. To

jsme si tehdy, při jeho stále veselé náladě a žertování, ani neuvědomili. Tehdy jsme snad ani nevěděli, že je ředitelem. Protože tu neplatila nařízení, ale jen přátelská prosba - a z naší strany rychle plnění: samozřejmě, co bychom nedokázali!

Zároveň s novou hrou vznikala průběžně také experimentální forma na odlehčení repertoáru ležícího zatím na dvou hrách. Byl to sled písniček, těch, které se staly již oblíbenými hity, k nim přibyly ty, na které se ve hrách nedostalo a které se z větší části hity časem také stanou. Písničky byly propojeny textem mladé Zuzany, která je sama doma. A volba na Zuzanu padla vskutku na Zuzanu Stivínovou, herečku z Divadla Na zábradlí, sestru všem známého Jiřího Stivína.

Zrodila se velmi oblíbená součást semaforové scény a její oblíbenost se dala zjistit i v matrikách při zápisu holčičích jmen. Rodily se samé Zuzanky.

Jiří Suchý píše: „Původně se ta dívka měla jmenovat Markéta, když jsme pak roli svěřili Zuzaně Stivínové, kterou jsem poznal v Divadle Na zábradlí, když hrála v mé a Vyskočilově hře Markétka, služka a já, tak jsme kus přejmenovali. A aby to mělo nějaké opodstatnění, připsali jsme s Jiřím Šlitrem písničku o Zuzaně.“

Kdo by ji neznal!

Nakonec znárodněla - kluci ji hráti na kytary u táboráků, na lavičkách v parku, bez ní se neobešel ani jeden večírek! Od té doby v našich zemích vznikl nový fenomén: dívčí davové šílení! Po interpretovi Zuzany, pochopitelně lásce všech dívenek, Waldemaru Matuškoví! Karel Gott se objevil na scéně sice zanedlouho, ale než si dívky zvyknou, budou dveře i zdi divadla popsané vzkazy: Waldo, miluji tě! A propíchnutými srdci paraplíčky! Samozřejmě silně krvácejícími.

K Zuzaně mám i vlastní vzpomínku.

Jako vtrpěl do našeho podzemí mladý chlapec. Jaša David. Přišel s naléhavou prosbou na našeho benevolentního ředitele. Rád by v Semaforu vystavil své plakáty. Zatím žádný nemá, ale do měsíce je donese. Vytvořit dobrý plakát dalo i mistrům v oboru zabrat. Aby byl jednoduchý, aby byl výstižný, výtvarný! Na to byly v Mánesu přísné komise, které nepustily nic, co by se jim nezdálo naprosto dokonalé! A on, že donese hned deset!

Jiří Suchý studoval původně grafickou školu, takže jej bral spíše trochu po-

Zleva: profil Jána Roháče, Miloš Forman, Jana Malknechtová, Zuzana Stivínová, Jiří Suchý a vedle něho ředitel „Malých divadel pražských“ a záda Karla Mareše

baveně. Když přišel za mnou, myslila jsem si také své, ale zároveň jsme se domluvili, že jeho přítelem v Brně, odkud pochází a žije, je Karel Baják, náš spolužák z uměleckoprůmyslové školy a manžel nejvyšší přítel a bývalý spolubydliční z Pohořelce. Tak se od této doby stal Jaša i naším přítelem. A také měl kde přespát. Měl u nás vždy dveře otevřené.

Za dva měsíce opravdu v divadle instaloval své plakáty a aby toho nebylo málo, výstavu mu zahajoval profesor z Vysoké školy umělecko-průmyslové, známá osobnost z uměleckých a diplomatických kruhů, Adolf Hofmaister. Jaša byl prostě dítě štěstí! Ty plakáty byly vskutku velice dobré!

Za dva roky si bral za ženu Zuzanu Stivínovou. A jak už víme, Zuzana byla výborná a milá holka, výborná herečka, hrála v tehdy dvou prestižních scénách, o kterých se hodně mluvilo.

Jaša si vydobyl zase velmi dobré mínění mezi výtvarníky. Dokonce si jej k výtvarné spolupráci na „výborném kšeftu“ přibral velmi protěžovaný architekt, a to k mimořádně preferované výstavě ke 40. výročí Komunistické strany Československa, takže i dobře placené a konané v prostorách Pražského hradu. V jeho Jízdnárně. Po vernisáži, jak se Jaša ironicky zmínil, mu poklepal na rameno sám „veliký“ Brežněv a řekl: „Charašó. Moloděc!“

Asi za týden jsme Jašu vyprovázeli na letiště - za zásluhy byl z českosloven-

ské komunistické tvrze s důvěrou vypuštěn dokonce do Paříže a samozřejmě plánovitě tam zůstal. Věděli jsme to. Probírali jsme to často.

Zuzana se přemístila za Jašou. Přímou z kongresu pokrokové mládeže, kam byla ještě před odletem Jaši vyslána, jako její reprezentant. Prostě Jaša byl i skvělý organizátor a stratég. Tak jsme zase byli o dva přátele chudší. Také o Mikuláše, kterého Jaša pro našeho Vojčka pravidelně dělal. Zuzana bývala anděl. Obohatili jsme se sice o lux a ještě pár drobností. „Přeci to nenechám nějakým blbům,“ řekl, když likvidoval jejich novomanželský útulek a ateliér ještě před odjezdem... Byty a „pozůstalosti“ po utečencích se přidělovaly vybraným dobrým kádrům. A Jaša měl zajímavý ateliér v podkroví jednoho barokního paláce na Malé Straně na Tržnici.

Ale neprodělal. Než odjel, vypravil do života zajímavou knižičku kaligramů, svých tehdejších idolů, mezi nimi i pro slavnou BěBě (herečku Bardotovou, - kdo by neznal Babetu!) Kaligram jí po svém příjezdu do Paříže předal a ona jej za to odměnila svým ateliérem na Montmartru (pověstným černým atelierem, černým prý proto, aby se jí tu lépe vyjímala zla-

tá zář jejích vlasů). Na čas se stal jejím manažerem. Pracoval i pro Marcela Marceaua, slavného mima a tanečníka.

Setkali jsme se až v čase uvolnění, v šedesátém sedmém roce. Poprvé jsme mohli, spolu s Vojtou, vyjet za hranice a dodnes si vzpomínám na úzkostný strach, až hrůzu, když jsme se blížili k hranicím a na naši bezmeznou radost a i všech ostatních v kupě, když jsme je přejeli. Na emigraci jsme ale nepomýšleli. Přejít doslova zadržované hranice s dítětem bylo téměř nemožné. Myslím si ale, že jsme tu měli tolik přátel a pohybovali jsme se mezi tolika skvělými lidmi a všichni jsme byli spiklenci ve společném „dějinném průseru“, že jsme si připadali jako hrdinové. A mohli si, sice stranou, dělat „šoufky“ ze všeho, co nás trápilo. Valné peníze z nás neměl nikdo, málokdo slušně bydlel a je to zvláštní, nezáviděli jsme si!

Semafor byl tehdy nejvyhledávanější divadlo a v šatně před představením rádi poseděli známí herci, muzikanti, výtvarníci. Semafor v té době byl radostnou oázou, kam přijít, bylo jare potěšení. A tak tu bylo možné potkat a slyšet Wericha, Trnku, a světe div se, i Luise Armstronga!

M. Adamcová

INZERCE

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění doplňovačky ze str. 17: **BLAŽEK**

Chlumecké listy - vydává Město Chlumeck nad Cidlinou - řídí redakční rada - vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady - vychází pravidelně dvanáctkrát ročně - příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se - příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 875 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz - povoleno Okresním úřadem v Hradci Králové, reg. zn. MK ČR E 11410. Uzávěrka příštího čísla je 7. 7. 2006. Cena 14,- Kč. Foto na první straně obálky Ant. Fibiger. Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele.

NAROZENÉ DĚTI S TRVALÝM BYDLIŠTĚM V CHLUMCI N. C.

Jana Bryksová
Marika Volejníková

Vítek Myška
Filip Dašek

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

František Horák 77 let
František Kout 94 let
Jan Kozák 92 let
Josef Čerňanský 56 let
Jiří Frank 62 let
Dobroslav Havlín 88 let

František Koza 80 let
Růžena Malinová 84 let
František Šimák 62 let
Zdeněk Fiala 71 let
Olga Tamelová 73 let

za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

SŇATEK UZAVŘENÝ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

27. 5. 2006

Gerhard Martin Bley + Ivana Těšíková

za matriku **I. Uchytlová**

VÝROČÍ NAROZENÍ - ČERVENEC 2006

80 let

Paní **Jarmila Bezprsková** nar. 6. 7. 1926
Řihova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

93 let

Paní **Maria Fichtnerová** nar. 12. 7. 1913
Řihova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

85 let

Paní **Květuše Jiskrová** nar. 26. 7. 1921
Řihova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

97 let

Pan **Oldřich Kout** nar. 27. 7. 1909
Řihova 365/IV, Chlumec nad Cidlinou

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví do dalších let.
za sociální oddělení: **Mgr. Zdena Valentová**

Dne 16. 6. 2006 uplynul třetí smutný rok
od úmrtí

pana **Ladislava Špalka**.

Za tichou vzpomínku děkuje
manželka, dcera Lada a Kateřina.

Dne 19. 5. 2006
jsme se naposledy rozloučili
s naším milovaným synem a bratrem

**Martinem
KUCCHAROVICEM**

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti.
Rodiče a sestra.

*To, že čas rány hojí, je jenom pouhé zdání,
stále je v srdci bolest a tiché vzpomínání.*

Dne 3. července 2006 uplyne 5 smutných let,
kdy tragicky zahynuli

manželé **Bohumil a Zdenka
Drobných**

se svým synem **Pavlem**,
po kterém zůstaly 2 děti.

Vzpomíná **Marie Fichtnerová**
(matka a babička).

Mé zarmoucené mamince

Stále obracíš svůj pohled k nebi,
nejméně slzám a bolesti odoláš.
Tvého syna náhle si vzali sobi,
nešťastné kolo osudu proklínáš...

Tou hvězdnou oblohou Martin prohání se sám,
svět na vteřinu zastavil se i nám.

Mamko, netruchli, netrap se,
hlavu zvedni a jdi dál,
pro svého syna usměj se,
ať vidí, koho miloval...

Mamce Zuzka Kucharovicová

INZERCE